

KP

12

K Y R K P R E S S E N

TORSDAG 4 JUNI. NR 12/2020

**Polisprästen
möter brotten ur
många synvinklar**

Sidan 8

**Hon stod i fönstret
och såg bomberna
falla över Helsingfors**

Sidan 2

**Heidi Finnilä
vägrar känna skam
över sin depression**

Sidan 20

MATTIAS GER ALLT FÖR ATT VINNA

Sidan 10

**LEDAREN: Bryr Facebook
sig om sitt ansvar?** Sidan 5

**MATS BJÖRKLUND: Ensam vid
skärmen är inte gemenskap** Sidan 3

**Studenterna är besvikna,
men ändå stolta** Sista sidan

Född i Lappträsk. **Bor** i Liljendal. **Har jobbat** som hälsovårdare. **Familj:** Två söner och en dotter, barnbarn och barnbarnsbarn. Änka sedan sex år tillbaka. **Motto:** Blott en dag, ett ögonblick i sänder.

.....

Helena Lindfors är tacksam över den trygghet och välfärd vi har i dag.
FOTO: FREDRIC GRANBERG

– Jag var säker på att det skulle vara min sista natt. Helena Lindfors var fjorton år när Helsingfors bombades 1944. Hon stod i ett fönster i Britas och såg bombplanen komma.

TEXT: **ULRIKA HANSSON**

SÅG BOMBERN

Det hinner hända så mycket på 90 år, så du vet inte heller, säger Helena Lindfors och skrattar.

Hon bor hemma på sin gård i Liljendal, med två söner i närheten. Dagliga promenader, läsning, att skriva ner minnen på datorn och ta del av strömmade gudstjänster hör till hennes rutiner.

– Jag har också fått barnbarnsbarn, och tittar på bilder av dem på min pekplatta. De är underbara.

– Utan tekniken blir man utanför, säger hon.

Nu i coronatider saknar hon gudstjänstgemenskapen.

– Coronan är som ett osynligt monster som rör om i hela världen. Vi känner oss hjälplösa och små.

Helena Lindfors växte upp i Lappträsk. Hennes pappa var trädgårdsmästare och hade växthus och egen grönsaksodling. Tre kor, grisar och höns hade de också. Hon berättar om en trygg barndom, med hemgjorda leksaker och lek inne och ute. År 1935 började hon skolan som sexåring.

– Jag och min barndomsvän promenerade två kilometer till skolan. Lärarinnan lagade skolmat i eget kök. Dejourerna skulle diska grytan, bära ved och vatten, sopa och elda i kakelugnen. Jag hade aldrig hanterat tändstickor, så jag var rädd för att tända.

När kriget bröt ut 1939 stängde skolan. Helsingfors evakuerades och folk inkvarterades i föreningslokaler och hos släktingar.

– Jag kommer ihåg hur jag med sparkkälke åkte runt i gårdarna och samlade ihop lakan och dynor till de evakuerade. Och så plockade vi vasstofsar att fylla dynorna med.

Skolgång i Helsingfors

Tiden gick och Helena Lindfors flyttade över till Äggelby gamla samskola i Helsingfors. Hon hade två fastrar i Helsingfors som tog hand om henne. Att gå i skola i krigstid hade sina sidor.

– Det var ofta luftalarm och då skulle vi ner i skolans källare, men det hände sällan något och vi var mest glada över missade lektioner.

Mer nervös var hon över bussresorna från Liljendal till Helsingfors.

– Det var alltid proppfullt i bussen och jag satt på min kappsäck som innehöll mycket mat. Jag kände en skräck för kontrollanter som brukade dyka upp och beslagta hamstrad mat. Det var mycket stadsbor som åkte ut till landet och hämtade mat.

På vintrarna gick hon i skola och på somrarna arbetade hon hemma på gården.

– Veckopeng var inget känt begrepp på den tiden. Jag kommer ihåg att jag kunde få femtio pen-

ni om jag diskade. För det kunde jag köpa fem kuskikarameller.

Hon kommer också ihåg de extremt kalla krigsvintrarna.

– Då fick jag mina första långbyxor. Jag minns att mina fastrar var oroliga för vad farmor skulle tycka, men hon hade nog förståelse. Jag minns också att vi fäste dagstidningar i jackfodret. Jag var så rädd för att någon skulle upptäcka det, men ingen märkte något. I skolan serverades gröt och kålsoppa, och så hade jag med mig knäckebröd hemifrån, med kokt rödbeta som pålägg.

Den 16 februari 1944 bombarderades Helsingfors svårt. Den gången drabbades Skatudden och Brunnsparken värst. ”Slaget om Helsingfors har börjat” stod det i tidningen berättar Helena Lindfors.

– 200 fiendepplan flög in över Helsingfors. Det var luftalarm ända till morgonen, och vi sov inte alls. Det var klart månsken den natten. Jag följde skådespelet från min fasters fönster i Britas. Jag var säker på att det här skulle vara min sista natt.

Det var en annorlunda stad hon steg ut i på morgonen. Hon ville lämna Helsingfors så fort som möjligt.

– Det var hemskt att se följderna. Och otryggt att inte veta om jag skulle kunna åka hem. Jag skyn-

*»Det var tystnad som rådde.
Man talade inte om det.«*

dade mig till stan, och när jag gick från buss till buss i centrum för att se hur jag skulle ta mig hem var det tyst och glassplitter överallt.

Hon lyckades ta sig hem samma dag. Hon ville inte tillbaka till Helsingfors efter det hon upplevt, utan fortsatte sin skolgång i Lovisa.

Hjältebegravningarna ser hon fortfarande framför sig.

– Kistorna bars in i kyrkan med finska flaggan på. Min väninna miste sin pappa som stupade. Han hörde till de försvunna som inte kom hem. Det var hemskt.

– Jag minns också alla gånger pappa skulle i väg till kriget och när han kom tillbaka, möten och avsked. Det är sådant man bär med sig. Spänningen och oron som hela tiden var nära.

Rädslan försvann så småningom när fred fick råda.

– Då var det återuppbyggnad som gällde. Men det var tystnad som rådde. Man talade inte om det.

Förnöjsamhet

Det var inte bättre förr anser Helena Lindfors.

– Det är en sagolik skillnad mellan förr och nu. Utvecklingen är enorm. I välfärdssamhället finns stora prestationskrav och stora möjligheter, men det är ett ekorrhjul.

Hon tycker inte att det är så illa att bli gammal idag.

– Vi lyfter pension varje månad och blir oftast väl omhändertagna. Ändå betyder åldrande att delvis vara åskådare, delvis deltagare i det aktiva samhället. Man måste anpassa sig till en stegvis nedbrytning.

Hon tycker att man ändras en del genom åren.

– Livet fostrar. Vi blir tålmodigare. Förnöjsamhet och tacksamhet tar över. Samtidigt har jag blivit känsligare, rädd att det ska hända anhöriga något, en slag onödig oro.

Hon är änka sedan sex år, men omgiven av tre barn, åtta barnbarn och två barnbarnsbarn. Hon ser med tacksamhet tillbaka på sitt liv där hon jobbat som hälsovårdare vid sidan av jordbruket.

– Jag får den där känslan av att det är ganska nära slutet. Den är helt påtaglig ibland, men det känns lugnt. Jag har levt! Nu är det andra som ska göra det. När man har sett så mycket är man inte främmande för den tanken, när krafterna avtar. Det är så mycket som gör att man är mogen.

INKAST

Gemenskap på distans

VÅREN HAR VARIT minst sagt ovanlig. Vi har lärt oss tvätta händerna och hosta i ärmen. Vi har lärt oss använda kommunikationsverktyg som vissa av oss inte ens hade hört talas om i julas. Framför allt har vi lärt oss att hålla distans.

För församlingarnas del har det inneburit ett helt nytt sätt att arbeta. Plötsligt fick vi inte samlas i kyrka och församlingshem och därför måste gudstjänsten flytta ut på nätet. Prästen blev Youtube-stjärna och kyrkvaktmästaren blev kameraman.

Jag tycker mig ha gjort två observationer gällande kyrkans verksamhet under våren. Den ena är att många faktiskt velat delta i de gudstjänster och andakter som erbjudits. Det finns till och med församlingar som menar att de haft fler deltagare i sina virtuella gudstjänster än de haft i de riktiga, i kyrkan. Om det stämmer eller inte kan jag inte uttala mig om, men tendensen är intressant. Kan det tänkas att ett minskande antal kyrkobesökare egentligen inte beror på ett bristande intresse för gudstjänsten som sådan, utan bara på att det sätt vi serverar den på är lite otidsenligt? Finns det slutsatser som borde dras av det?

DEN ANDRA observationen är att de verktyg vi använder mest bygger på envägskommunikation. Livestream och filmklipp är bra sätt att erbjuda andakter och gudstjänster, men de engagerar inte åhöraren. Inget möte eller gemenskap uppstår åhörarna emellan, de sitter ensamma vid sin skärm. Det här rimmar ganska illa med att vi gärna betonar att församlingens liv handlar om gemenskap. Det är nästan lite överraskande hur nöjda både församlingsmedlemmar och anställda verkar vara med envägskommunikationen. Förkunneelse är centralt för kyrkan, men lika centralt borde det ju vara att dela vandrigen tillsammans med andra.

Snart kan vi återgå till att träffas och uppleva gemenskap med varandra på samma sätt som förr. Risken finns ändå att en ny pandemi seglar upp i framtiden. Hur ska vi då upprätthålla gemenskapen? Gemenskap är en väsentlig del av kyrkans liv och sociala medier erbjuder nya vägar till gemenskap. De här två borde ju gå att kombinera.

Hittar vi modeller för att ta till vara den kristna gemenskapen via moderna medier kan det också göra oss mer rustade att möta nästa generation, som är helt infördstådd med att ha gemenskap på det här sättet. Sextonåringen i vårt hushåll umgås nästan dagligen med sina kompisar i Mosambique och Texas. Då kan det ju inte vara omöjligt för mig att ha gemenskap med människor i min hemförsamling över nätet?

Mats Björklund är jordbrukare från Pedersöre.

Storbjörk vd för Fontana

Styrelsen för Fontana Media har utsett **Nicklas Storbjörk** till ny vd. Storbjörk fortsätter som ansvarig redaktör för Kyrkpressen.

Fontana Media ger ut Kyrkpressen och bedriver förlagsverksamhet. Bolaget har varit utan vd ett drygt år.

– Ett bolag behöver inte ha en vd. Men då faller det operativa ansvaret på styrelsen. Genom att vi utser Storbjörk till vd tar han över det operativa ansvaret för bolaget, säger styrelseordförande Hans Boije.

Han säger att titeln chefredaktör är en föråldrad term. Därför fortsätter Storbjörk leda redaktionen som ansvarig redaktör.

– Ansvarig redaktör säger också mer om vad uppdraget handlar om, säger Boije.

JOHAN SANDBERG

Coronapandemin flyttar Kyrkhelg Nord till nätet

Också väckelserörelsernas traditionella storsatsning Kyrkhelg Nord i Karleby blir virtuell i höst.

Arbetsgruppen bakom helgen har beslutat att ordna kyrkhelgen i strömmad form 11–13 september 2020 på grund av det osäkra läget till följd av den rådande coronapandemin. Kyrkhelg Nord samlar vanligtvis runt tretusen människor.

Planen är att ordna nästa kyrkhelg i fysisk form i Karleby 17–19 september 2021 med temat "Jesus till alla". Mera information om höstens strömmade kyrkhelg kommer att publiceras på hemsidan www.kyrkhelg.fi under sommarens lopp.

SERIE: KLIPP UR ARKIVET

I varje nummer under år 2020 kommer vi att ha med ett klipp ur det nummer av Kyrkpressen som utkom samma vecka för femtio år sedan.

Sommarstress i kyrkorna på Åland

I juni 1970 har Kyrkpressen besökt Mariehamns församling och rapporterar att prästerna bävar inför den explosionsartade ökningen av invånarantalet, som inträffar varje sommar. Två präster, **Stefan Snellman** och **Magnus Bergroth**, ska klara av tio läger, vigslar, dop och gudstjänster.

– Ibland är det rent av svårt att klara av de nödvändigaste predikoturerna, säger kyrkoherde Stefan Snellman.

När Snellman får frågan vad han skulle erbjuda turisterna om han hade obegränsade möjligheter blir svaret: Korta minutandakter i kyrkan.

– Det borde alltid finnas en själasörjare i kyrkan, säger han och tillägger att det hänt att turister från Sverige bett att få avlägga bikt.

SOFIA TORVALDS

På söndag går vi i kyrkan igen

Snart firar vi gudstjänst och nattvard som förr – med vissa begränsningar.

TEXT: **SOFIA TORVALDS & JOHAN SANDBERG**

Från och med första juni kan över 50 personer delta i en gudstjänst. "Antalet personer ställs i relation till säkerhetsavståndet på 1–2 meter så att antalet lämpar sig för utrymmet. Det maximala antalet deltagare är 500 personer", skriver biskoparna i sina anvisningar.

Rekommendationen är ändå att församlingarna fortsätter med att strömma sina gudstjänster på nätet.

Samma rekommendationer som gäller för gudstjänster gäller från första juni också förrättningar. Men det maximala antalet deltagare – 500 personer – gäller bara i kyrkan, inte vid festen efteråt. Dop- och bröllopsfester eller minnesstunder som familjerna ordnar efter en förrättning är nämligen privata tillställningar, och ansvaret för privata tillställningar ligger hos dem som arrangerar dem. Då gäller alltså statsrådets riktlinjer: maxantal deltagare är 50 personer.

Nattvarden tar tid

I Jakobstads kyrka firas nattvard igen den 7 juni i två högmässor, klockan 12 och klockan 14.

– Vi vill ge tid för nattvardsutdelningen som vi räknar med att tar längre än vanligt då det krävs specialarrangemang med särskild hänsyn till att hålla avstånd. Därför kör vi med mässorna med en förkortad liturgi, säger kyrkoherde **Jockum Krokfors**.

Samfällighetens fastighetsansvariga har utvärderat kyrkan och kommit till att sjuttio personer tryggt kan fira nattvard med hänsyn till avstånden.

– Det är beklagligt att antalet måste begränsas men i stället håller vi två mässor efter varandra. Något bokningssystem finns inte utan det är de sjuttio som kommer först till kyrkan. Dörrvärdarna räknar antalet besökare.

Alla detaljer kring hur natt-

Så här tätt sitter vi inte när kyrkorna öppnar sina dörrar för gudstjänst igen. FOTO: KYRKANS BIBLBANK/SANNA KROOK

vardsutdelandet ska gå till är ännu inte klara. Men nattvarden tas emot stående och inte knäböjande vid altaret.

– Efter den 7 juni återgår vi till ordets gudstjänst i kyrkan. När nästa högmässa firas är inte fastslaget. Vi kommer att följa med hur läget utvecklas.

Åbo svenska församling återgår till vanliga nattvardsgudstjänster i juni. Åbo domkyrka är rymlig, så hela 250 personer får plats vid samma gudstjänst.

– Det blir inte trångt, tror **Clas Abrahamsson**, som i maj var tf kyrkoherde i Åbo svenska församling.

– Vi återgår till det normala så långt det är normalt, men de mässor som firas i domkyrkan kommer att strömmas under juni, juli och augusti.

Ingen körsång än

Vad gäller nattvarden är det vik-

tigt att alla som deltar i utdelandet ser till att de har rena händer.

– Vi har gett detaljerade anvisningar om det också för att nattvardsbesökarna ska se att nattvardsutdelarna är noggranna vid utdelningen. Det ger trygghet, säger biskop Bo-Göran Åstrand.

Han påpekar också att nattvardsfirandet kommer att ta längre tid än vanligt, och att det inte är givet att nattvard alltid firas.

– Redan det att vi nu kan samlassomen större gudstjänstfirande gemenskap är en stor sak.

Körsång eller inte? Det är också en diskussion som förts i församlingarna de senaste veckorna.

– Mycket tyder nu på att körsång med sångare som står nära varandra inte är någon bra sak. Därför finns det i anvisningarna en uppmaning om att inte ha körsång de närmaste månaderna, säger biskopen.

Konfirmanderna i Jakobstads svenska församling får vistas på Pörkenäs i sommar. I september får de också övernatta där.

Konfirmandläger i Jakobstad trots allt

Jakobstads svenska församling har omprövat beslutet att inte ordna konfirmandläger i sommar. Församlingen ordnar två dagläger på Pörkenäs.

TEXT OCH ARKIVFOTO: JOHAN SANDBERG

– Vi ordnar två dagläger från måndag till torsdag, utan övernattningsläger. I september planerar vi ett veckoslut med övernattningsläger. Konfirmanderna hålls efter det veckoslutet, säger kyrkoherden **Jockum Krokfors**.

Den här varianten har Krokfors jobbat fram under några intensiva dagar.

– Jag har fört samtal med många aktörer de senaste dagarna. Alla har visat sig vara mycket samarbetsvilliga.

Krokfors sände ut ett brev till konfirmandernas föräldrar där han frågade efter deras åsikt gällande arrangemanget, som bland annat förutsätter att de står för transporten till och från Pörkenäs under lägerdagarna. I skrivande stund har han fått svar av alla utom en familj, som han försöker ringa. Responsen har varit positiv.

– Beslutet är nu redan taget.

Sedan det blev känt att försam-

lingen inte ordnar några konfirmandläger i sommar har många föräldrar kontaktat församlingen och uttryckt önskemål om att ungdomarna ska få vara på Pörkenäs. Församlingsrådet diskuterade frågan vid sitt senaste möte på initiativ av Krokfors.

– Tongångarna i församlingsrådet är att vi vill tillmötesgå önskemålen så långt det bara är möjligt. Vi stötte och blötte vad vi kan göra och vilka möjligheter vi har. Vi vet ju alla att gemenskap som skapas i lägermiljö inte kan jämföras med en dagskriftsskola på församlingshemmet, säger **Cecilia Åminne**, församlingsrådets viceordförande.

»Jag tror inte smittorisken är större på Pörkenäs.«

Några beslut fattade rådet inte. Det här är frågor som kyrkoherden beslutar om.

Skriftskolans första grupp börjar daglägret den 1 juni. Restriktionerna gör att övernattningsläger inte rekommenderas före midsommar. Och i rättvisans namn gäller samma arrangemang för den andra gruppen.

– Det finns fortfarande osäkerhetsfaktorer som vi inte kan göra något åt, ifall en andra våg bryter ut och landet stängs på nytt, säger Åminne.

Konfirmandföräldern **Anders Eklund** kallar daglägret en kompromiss.

– Min dotter säger att övernattningsläger ju är det som karaktäriserar ett läger. Men det är ändå betydligt bättre att få uppleva Pörkenäs och gemenskapen där än att sitta vid en skolbänk i Församlingscentret.

Han har full respekt för den svåra situation som råder.

– I vår familj har vi varit jättesäktiga och restriktiva och inte tillåtit kompisar inomhus. Men jag tror inte smittorisken är större på Pörkenäs än om man skulle sitta i Församlingscentret med en massa folk och träffa många andra på hemvägen genom stan. På Pörkenäs är man ändå ganska isolerad.

LEDARE

NICKLAS STORBJÖRK

Facebooks ansvar?

DEN 12 JANUARI 2018 skrev Facebooks grundare Mark Zuckerberg ett meddelande på sin Facebooksida. Den plattform han själv varit med och skapat nästan femton år tidigare skulle igen bli det den en gång var tänkt att vara – en plats för vänner och familj att mötas och hålla kontakt digitalt. "Forskning visar att vårt välmående påverkas positivt om vi stärker våra personliga relationer", skrev Zuckerberg. Inlägget kom som en kommentar till och ett svar på en växande kritik mot sociala medier i allmänhet och Facebook i synnerhet: att plattformen bidrog till att öka polarisering – i synnerhet politisk sådan – i samhället. Trots Zuckerbergs inlägg är det inte mycket som tyder på att polariseringseffekten skulle ha mildrats under de snart 2,5 år som gått sedan Zuckerberg skrev sitt inlägg. Snarare tvärtom.

Förra veckan publicerade amerikanska dagstidningen Wall Street Journal en artikel där man sade sig ha kommit över dokument och förstahandsinformation av människor i Facebooks toppskikt. Dokumenten och intervjuerna ger en bild av en del av de interna diskussioner som präglar företaget efter att Zuckerberg skrev sitt Facebookinlägg i januari 2018. Artikeln är till många delar beklämmande läsning.

»Man avfärdar en kritisk fråga med en axelryckning.«

DET KANSKE MEST oroväckande är en passage där man intervjuar Eli Parsier. Han är mannen som myntade uttrycket "filterbubbla" och en av initiativtagarna till Civic Signals, som strävar efter att skapa hälsosammare digitala plattformar. Han har under åren vid upprepade tillfällen föreläst för Facebooks ledningsgrupp. Han konstaterar i artikeln att det fanns en intern oro och antydning till självrannsakan på Facebook efter presidentvalet i USA år 2016. En oro över att man kanske hade "ställt till det". Enligt Parsier fanns det vid den här tiden också en vilja att ta itu med polariseringsproblematiken, men tyvärr är hans bild att både Facebooks och Zuckerbergs intresse för de här frågorna har avtagit avsevärt under de två senaste åren. Ett av problemen som bidragit till polarisering har varit det faktum att Facebooks algoritmer "gillar" väldigt aktiva användares material. Problemet är att den här typen av aktiva användare väldigt ofta tenderar att åsiktsmässigt återfinnas någonstans i ytterkanterna av åsiktspektret. Det präglar också det material de delar, vilket sedan leder till ytterligare polarisering.

Zuckerberg har både offentligt och privat luftat åsikten att Facebook inte kan lastas för polariseringen i samhället, utan att företaget snarast borde ses som en vakthund för det fria ordet. Det är säkert fler än en som inte ser riktigt så idealistiskt på företagets strävanden. Det som gör det hela problematiskt är att det knappast någonsin funnits ett mediebolag med lika stor makt som Facebook. Då blir det extra problematiskt att man avfärdar en kritisk fråga som polarisering med en axelryckning. Den här frågan är snarast av den magnituden att den borde diskuteras i politiska rum.

Nicklas Storbjörk är ansvarig redaktör på Kyrkpressen.

Fler matkassar
än vanligt går åt
både i Helsing-
fors och Vasa.

Matutdelare ser att behoven har ökat

Coronaepidemin har lett till ett ökat behov av mathjälp. De som ordnar matutdelning försöker möta behovet, samtidigt som de fått lägga om verksamheten.

TEXT: **ERIKA RÖNNGÅRD & EMELIE WIKBLAD**
FOTO: **MATILDA SJÖBLOM**

Före undantagstillståndet kunde den som behövde mathjälp i Helsingfors komma till Kvarnbäckens livsmedelsutdelning och själv plocka mat i sin kasse. I mitten av mars fick Helsingfors kyrkliga samfällighet hastigt ställa om verksamheten – numera används utrymmena i Kvarnbäckens för att packa maten färdigt i kassar som sedan delas ut runt om i staden.

– Det är mer hygieniskt, och utdelningen går också snabbare, säger **Eila Jaakola** vid Helsingfors kyrkliga samfällighet.

Medan mathjälpen tidigare i huvudsak var koncentrerad till ett fåtal platser har man nu spritt ut den till fler ställen.

– Måndag till fredag har vi haft ut-

delning på fyra olika ställen, dessutom ambulerande utdelning på fyra olika ställen beroende på veckodag. Sammanlagt delar vi ut ungefär 10 000 kassar varje vecka.

Matutdelningen i Helsingforsförsamlingarna är ett samarbete mellan kyrkan, Helsingfors stad och många andra aktörer.

– Vi får mat från butiker och företag inom livsmedelsbranschen, och vi får också färdiga matportioner från restauranger.

Det mesta som delas ut är så kallad svinmatt, mat som blivit över på annat håll. I de kassar som bärs hem till behövande som tillhör någon riskgrupp, och som därför inte kan komma och hämta en kasse, ingår också skafferimatvaror med lång hållbarhet.

Räcker mathjälpen till?

– Det har funnits tillfällen när kassarna tagit slut i förtid. Det är alltid lite svårt att bedöma hur mycket mat vi får eftersom utdelningen baserar sig på svinmatt.

I Helsingfors har Hurstis matutdelning, som normalt når omkring 4 000 personer i veckan, tagit paus och både deras resurser och deras klienter styrs nu till församlingarnas utdelning.

– Tidigare besökte ungefär 6 000

personer i veckan livsmedelsutdelningen i Kvarnbäcken. Det att våra 10 000 kassar inte alltid räcker till visar att behovet har ökat.

Behovet ökat också i Vasa

Nu jobbar 60 frivilliga med att packa ungefär 1 200–1 300 matkassar per vecka förutdelning i Vasa med omnejd.

– Det är utan vidare större behov nu, säger **John Åsvik**, ordförande för Mathjälp Vasa.

Föreningen har matutdelning fem dagar i veckan. Dessutom samarbetar de med Vaasan Lähimmäisyhdistys, som kör hem matkassar till sådana som inte själva kan komma och hämta.

På onsdagen för ett par veckor sedan räckte för första gången antalet kassar inte till.

– Då de såg hur många som var i kö för att hämta mat var de tvungna att plocka om och sätta lite mindre i varje kasse så att det skulle räcka åt alla, säger Åsvik.

– Helt uppenbart är det fler som behöver mat idag än tidigare och vi måste försöka se hur vi klarar av att få ut tillräckligt med mat till dem som behöver.

Maten föreningen delar ut kommer i huvudsak från mellan 40 och 50 matbutiker, och i någon mån från

industrin och partihandeln. De hämtar också överbliven mat från skolor och från centralsjukhuset.

– Det är fullt ös för de frivilliga som arbetar.

John Åsvik tror att tröskeln för att komma till matutdelningen blivit lägre – även på mindre orter – på de år som föreningen varit verksam.

Den här undantagstiden har påverkat Mathjälp Vasas verksamhet på flera sätt. I början av undantagstillståndet blev matutdelningen tvungen att lägga lapp på luckan för en vecka.

– Eftersom 80 procent av våra frivilliga var sådana som hörde till 70-plus-gruppen hade vi inte möjlighet att fortsätta på det sättet vi gjort tidigare, säger John Åsvik, som själv hör till dem som inte kunnat vara med i det praktiska arbetet.

De blev tvungna att tänka ut ett nytt koncept och fick hjälp av Vasa stad som lät föreningen utnyttja köket och matsalen i före detta Steinerskolan. Nu har de involverat fler yngre frivilliga och packar maten i färdiga kassar.

Mathjälp Vasa ordnar nu utdelning på tre platser i Vasa, samt i Smedsby och i Solf.

– Replot har hämtat en del kassar från stan i den mån de inte fått tillräckligt från butikerna där.

Det är ofta det oförutsedda som orsakar ekonomiska svårigheter och oro, inte minst under coronakrisen. En småbarnsmamma och en sjukpensionär berättar om hur de fått hjälp.

TEXT: **ULRIKA HANSSON**

Har blivit sömnlösa nätter ibland

CORONAKRISEN STÄLLDE ALLT PÅ ÄNDA i barnfamiljen.

– Jag jobbar på kontor och kunde jobba hemma en tid, men sedan kom allt färre beställningar och slutligen blev jag borta utan lön, berättar Eva som är tvåbarnsmamma.

Hon tänkte att det här klarar de nog.

– Men sedan blev min man permitterad och då tänkte vi: Vad gör vi nu? Hur ska vi få mat på bordet? Allting kom så pang på.

Köerna för att få arbetslöshetsersättning var långa till en början.

– Ganska snabbt kom det ändå igång för vår del, de har nog jobbat på minsann. Men den känns lång den där tiden då pengarna är slut och man väntar på något beslut.

I familjen finns ett barn i dagisålder och ett skolbarn.

– Jag tog kontakt med församlingens mat-hjälp när jag blev hemma med barnen då skolan stängde.

Det kändes inte lätt att be om hjälp.

– Först tänkte jag: behöver jag faktiskt hjälp med att få mat? – men när man kom igång kändes det helt okej. När jag har pratat med kompisar så fanns det också många andra som anlitat samma hjälp.

En så kallad betalningsförbindelse blev en räddning, det vill säga en lapp som visas i kassan och så skickas räkningen till församlingen.

– Det var 84 euro så att vi kunde veckohandla. Det lättade när det var riktigt kärt. Man får mycket när man handlar smart och planerar.

En betalningsförbindelse kan man få med någon månads mellanrum.

– Men de ringde tidigare än så från församlingen och frågade om vi behövde en till, och frågade hur vi mår. Det var jätteomtänksamt av dem.

Familjen har varje vecka fått matkassar via Samaria.

– Det har varit pålägg, frukt och bröd. Och det har varit stora förpackningar så jag har lagt i frysen.

Stundvis har oron varit stor.

– Det har blivit sömnlösa nätter ibland. Men vi har försökt hålla en bra stämning inom familjen. Och vi har besparat barnen och inte berättat så detaljerat om ekonomin eller världsläget.

– Det som har varit positivt är att vi kunnat vara mer tillsammans, och att jag kunnat fundera på vad som är viktigt.

Familjen hade sparat lite pengar för att kunna resa.

– De pengarna använder vi nu i stället för att klara oss.

Hon ser trots allt ganska ljus på framtiden.

– Det börjar ta sig. Jag har fått lite mera jobb och min man jobbar deltid just nu. Vi tog också kontakt med banken och fick amorteringsfrihet.

Hon har grubblat en del på läget i världen.

– Det här viruset blev ju känt i Kina redan vid nyår och jag har funderat på om jag borde ha kunnat förutse det här på något sätt. Men jag kunde inte tro att det skulle komma så här kraftigt.

Med en ny årstid kommer nya behov.

– De flesta lopptorg har ju varit stängda så jag har inte fått förmånliga kläder. Barnen skulle behöva nya joggingskor, men jag har tänkt att kanske de gamla går ännu.

Personen på bilden har inte något med texten att göra. FOTO: UNSPLASH

»Tröskeln för att söka hjälp kan kännas hög, men i verkligheten är den inte det.«

Hon uppmanar alla att inte tveka att be om hjälp.

– Det är ingenting att skämmas över. Det här är inte en situation som man själv har försatt sig i utan det är andra faktorer som påverkar. Ta kontakt, var inte rädd!

– Man borde söka annan hjälp också om familjen mår dåligt. Hjälp finns att få, men man måste själv söka den för ingen annan vet hur man har det.

Hon känner sig inte bitter.

– Det hjälper inte i den här situationen att vara arg. Det har varit svårt för alla att få det att gå ihop. Är det något man ska vara arg på så är det coronan, och det hjälper inte heller.

EN STOR LIVSFÖRÄNDRING försatte Siv i en svår situation.

– På grund av att jag plötsligt blev sjukpensionär så gick ekonomin i kras. Jag har cancer, så jag är hemskt mottaglig för bakterier och virus. Jag måste vara speciellt försiktig i coronatider, och är ganska ordentligt i karantän, berättar Siv.

Hon hade ett tiotal år kvar till pensionen.

– Hade jag vetat att jag skulle bli pensionerad hade jag varit förberedd på ett annat sätt. Jag har lån som ska klaras av, och då är det inte lätt att få pensionen att räcka till.

Mathjälpen via församlingen har fungerat mycket bra, tycker hon.

– Eftersom jag hör till riskgruppen lämnas en matkasse utanför min dörr en gång i veckan på ett bestämt klockslag.

Det är främst fråga om basvaror som torrskaffning, konservburkar och bröd.

– Matvarorna räcker en vecka eller kanske mera när det är fråga om mjöl och gryn, men man måste själv köpa färsk grönsaker och frukt, proteiner och mjölkprodukter. Man får inte en fullständig middag av det, men det är en jättestor hjälp i alla fall.

Siv bor ensam och har inte varit i matbutiken på över två månader.

– Goda vänner har gått till butiken. Det har varit till stor hjälp.

Hon kan ta långa promenader, träffa vänner utomhus och är tacksam över få må bra trots cytostatikabehandlingar.

Tröskeln för att söka hjälp var först hög.

– Jag är inte van att be om hjälp. Jag har klarat mig så bra här i livet utan att göra det. Men de är väldigt vänliga i församlingen. Diakonissorna är så trevliga och det har varit lätt att bli bekant med dem. De tar ofta kontakt och frågar om de kan hjälpa med något. Det räcker att man anmäler sig en gång, man behöver inte ringa varje vecka och be om hjälp.

Att framtiden är oviss präglar hennes tillvaro.

– Jag ser ändå framåt med stort hopp. När man har cancer lever man i perioder, från en undersökning till en annan.

Till andra som behöver hjälp vill hon säga:

– Ta kontakt med diakonissorna! Tröskeln kan kännas hög, men i verkligheten är den inte det. De har erfarenhet av olika problem. Och de har tystnadsplikt så man kan prata konfidentiellt.

Eva och Siv heter egentligen något annat.

I sitt arbete möter polisprästen Jaani Vilkkilä både de som begått brott, de som utsatts för brott och de som tar hand om polisarbetet efteråt. Enligt honom är det oerhört hälsosamt att få se olika synvinklar på samma händelse.

TEXT OCH FOTO: **ERIKA RÖNNGÅRD**

Jaani Vilkkilä är den enda i Finland som kan kalla sig polispräst, även om det finns andra präster som har motsvarande arbetsuppgifter. Vilkkilä gör sitt prästarbete i samhällets tjänst. I sitt arbete möter han både poliser, brottslingar och brottsoffer.

Vilkkilä har arbetat i kyrkan sedan han blev färdig med sina studier i teologi – först 10 år som församlingspastor i dåvarande hemstaden Tammerfors. En tid var han militärpräst på deltid och jobbade sedan en period som militärpräst vid ett krishanteringsuppdrag i Kosovo. För ungefär tio år sedan kom han till Helsingfors, först som studentpräst. Efter det har han också hunnit med att vara församlingspastor i Roihuvuori församling.

– Jag upplevde att jag hade yrkesmässiga förångor som låg i dvala inom mig efter perioderna som militärpräst i Kosovo och som studentpräst. Jag kände att jag ville förverkliga dem, och uppdraget som polispräst ger mig möjlighet att göra det.

Vanligtvis hittar man honom på polishuset i Böle, Helsingfors. Där arbetar han som andra arbetsplatspräster: finns på plats och erbjuder diskussionsstöd vid behov.

– Jag har märkt att ju mer jag är närvarande, desto oftare tar poliser initiativ till självavårdande diskussioner.

Många självavårdande samtal uppstår oplanerat, till exempel i hissen eller vid kaffebryggaren. De kan plötsligt bli djupa och människor kan dela väldigt personliga eller smärtsamma erfarenheter med honom. Undantagstillståndet just nu gör att han mest arbetar på distans och det gör det svårare för honom att möta poliserna i vardagen.

Vissa diskussionsämnen återkommer.

– Det som knäcker kamelens rygg är ofta samma typ av saker – problem inom familjen eller i parförhållandet. Det är de som är mest smärtsamma – jobbet klarar många även om det kräver att de biter ihop.

Poliserna möter också olika typer av obehagliga situationer av ett slag som få andra behöver uppleva på arbetstid.

– Arbetet utsätter dem för situationer som går under huden och jag uppmanar dem att komma och prata. Att man reagerar på det man varit med om visar att man är människa, att man inte blivit cynisk. Att bli cynisk är en naturlig reaktion på stress, men vi mår inte bra av det i längden.

Ingen moralpredikan

Ibland är det någon av poliserna som ber honom att följa med när de ska delge någon ett dödsbud.

– Många dödsfall är väntade. Men vid över-

»Jag har sträng tystnadsplikt. Det är viktigt.«

raskande eller extra tragiska dödsfall känns det ofta illa för polisen att lämna familjen ensam efter dödsbudet om hen måste rycka ut på alarm efteråt.

Då kan prästen stanna kvar hos de anhöriga. Ofta har det också gått så att han senare jordfäst den avlidna. Det har känts naturligt för de anhöriga att be honom jordfästa eftersom han känt till bakgrunden.

I Böle polishus finns också ett polishäkte. De som sitter där, antingen som gripna, anhållna eller häktade, kan behöva någon att prata med, och då ber man ofta polisprästen komma.

– Det är väldigt kärva förhållanden i häktet. Jag kommer inte dit i egenskap av väktare, förhørsledare eller polis och dessutom har jag sträng tystnadsplikt. Det är viktigt.

Det är ingen som öppet säger att de förväntar sig en moralpredikan när prästen kommer, men ibland kan han känna att det ligger en spänning i luften.

– Någon kan ta tillfället i akt för att få prata

om religion och till exempel föra fram kritik mot kyrkan. Andra tror att man bara får tala om andliga frågor med prästen. Men om jag lyckas bygga upp ett förtroende är det andra saker som kommer upp till ytan.

Samtalspartnersnns frågor utgör grunden för samtalet, Vilkkilä har ingen egen agenda.

– När jag möter någon i häktet säger jag ofta att gränsen mellan gott och ont inte går mellan prästen och brottslingen utan inom var och en av oss.

Genom att han samarbetar med olika sorgeföreningar – till exempel med föreningen för dem som förlorat en anhörig till följd av brott mot liv och med brottsofferjouren – kommer han i kontakt med dem som drabbats av brotten.

Han leder också ett team inom sjukhus-självården, och säger att polisprästens arbete har mycket gemensamt med sjukhus-självården.

– Man möter ofta tankar om hjälplöshet och död.

Gränsen mellan onda och goda går inom oss

Jaani Vilkkilä arbetar vanligtvis i polishuset i Böle. Där finns han på plats för den som behöver prata. Hopplöshet och familjebekymmer hör till de ämnen som många vill prata om.

der det att han får höra samma berättelse ur flera olika synvinklar.

– Jag måste godkänna den synvinkel som min samtalspartner upplever som viktig. Det är oerhört hälsosamt att få se olika sidor av samma händelse.

Redan när någon ber om att få tala med prästen har den personen genomgått en egen process och gjort ett slags urval.

– Många av dem jag talat med har varit väldigt känsliga.

De som sitter häktade känner ofta oro för hur de anhöriga kommer att klara sig. Några vill prata om huruvida det lönar sig att lämna den brottsliga livsstilen eller inte. Nästan alla tar initiativ till att tala om hur det goda livet ser ut.

»I varje människa finns ett litet barn som behöver medkänsla och omsorg och i många fall har behövt det länge.«

– De drömmer om den vanliga vardagen – hem, jobb och ett fungerande parförhållande. De flesta har förlorat just det vanliga livet.

– I häktet möter jag sällan människor som vuxit upp i kärleksfulla hem och tror på framtiden. Livet kan ha varit trasigt i flera generationer. Ofta finns också missbruk i bakgrunden.

Kan samhället göra något?

– När en människa begått ett brott och blivit fast borde processen vara så kort som möjligt. Det gör att man kan börja avtjäna sitt straff så snabbt som möjligt och sedan kan påbörja det nya livet – om det är vad man vill.

När någon släpps ur fängelset är det också viktigt att hen har en plats att gå till, antingen ett hem eller åtminstone ett gruppboende.

– I varje människa finns ett litet barn som behöver medkänsla och omsorg och i många fall har behövt det länge.

Våra fördomar mot dem som gjort sig skyldiga till brott är farliga. De gör det svårt för dem som avtjänat sitt straff att komma in på arbetsmarknaden.

– De får också anhöriga att tuga och skapar en sorg hos dem som de har svårt att tala om. När du möter en bekant i kassakön som frågar hur det går är det svårt att säga ”min dotter är en mördare”.

Hur hanterar du själv det du får höra som polispräst?

– På fritiden väljer jag bort det som jag ofta möter på jobbet, till exempel läser jag inte kvällstidningarnas rubriker.

Han har fyra barn och ett barnbarn och hemmet och familjelivet är en bra motvikt till arbetet.

– Jag har ett stort behov av att röra på mig mycket och ägnar mig bland annat åt balett och cykling.

Han läser också mycket eftersom böckerna erbjuder honom en möjlighet att för en stund komma bort från de egna tankarna.

– Ett av mina barn läste Harry Potter-serien med stor iver och övertygade mig till sist om att jag också borde läsa den. Jag håller på med den andra boken just nu och märker att det är roligt att gå in i den här fantasyvärlden trots att jag läst helt andra typer av böcker den senaste tiden.

Hälsosamt med flera synvinklar

I och med att han möter både poliser, brottsmisstänkta och anhöriga till brottsoffer hän-

Tröskeln att inleda samtal med polisprästen blir lägre vid kaffebryggarna.

Gillar att tävla i matlagning

Kocken Mattias Åhman är en tävlingsmänniska. Vad han än gör strävar han efter att bli bra på det. Nu satsar han på att fortsätta bygga upp restaurang Hejm som fått öppna igen.

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

Han är fortfarande ung, 27 år, men har redan hunnit vinna tävlingen Årets kock i Finland 2017 och förverkliga en av sina drömmar, att öppna en restaurang i Vasa.

På restaurang Hejms hemsida beskriver sig Mattias Åhman därför skämtsamt som en glad föredetting. Han är bondpojken från Pensala i Nykarleby som komponerar och experimenterar med nya rätter baserade på vad säsongen har att erbjuda. Är han inte i köket så är han troligtvis på besök hos någon bonde och pratar om nya spännande råvaror.

– Så länge jag stått på egna ben har jag jobbat med de lokala producenterna, säger han.

Lokala råvaror är också grejen i Hejm där han är delägare tillsammans med Simon Selin och Mikael Björklund.

Varje dag står han i restaurangens kök.

– Jag tycker det märks på en restaurang om ägarna är med i driften. Då görs det mera med hjärta.

Att han skulle utbilda sig till kock stod klart för honom redan i högstadiet.

– Det är klart att yrkesvalet präglas av hemmet men jag tror att mitt matintresse kommer från tillvalsämnet huslig ekonomi på åt-

tan i högstadiet. För mig var det lätt att välja utbildning efter högstadiet.

Även om kockyrket har sina avigssidor så har han inte ångrat sitt val.

– Jobbet i ett restaurangkök är fysiskt, jättestressigt och innebär långa dagar. Det är tufft, men jätteroligt. Vi som jobbar i restaurang blir som en familj. Man hänger med dem också på fritiden, för man jobbar ju medan andra har ledigt och tvärtom.

Mattias Åhman har haft som mål att öppna en restaurang i Vasa ända sedan han fick sin kockexamen. Vägen dit har gått via Åland, Göteborg och Helsingfors.

– I början av karriären är det väldigt viktigt att ha ett kontaktnät som hjälper en framåt. Efter militären skulle Micke (Mikael Björklund) öppna Smakbyn så jag flyttade till Åland och var med i startskedet där. Det var också min blivande fru Anna.

Efter ett och ett halvt år insåg att han att han måste vidare till en restaurang på högre nivå för att utvecklas.

»Jag vet hur mycket tävlandet kräver, möjligen vill jag göra det en gång till.«

Mattias Åhman på Hejms takterrass med utsikt över Stadsfjärden.

– Via Mickes kontakter kom jag mig till Göteborg. Han var där i sina unga dagar och han hjälpte oss att få jobb på en bra krog.

I Göteborg jobbade Mattias Åhman på två olika Michelin-krogar. Under tiden där blev han Årets kock i Finland.

– Jag är en tävlingsmänniska och har alltid tyckt om att tävla. Det ska tävlas på alla plan. Jag har spelat fotboll och innebandy ända tills jag blev kock för det finns inte mycket tid till annat.

Man måste ge allt i tävlan

Redan under kockutbildningen började han tävla i matlagning. Den första tävlingen var i skolmästerskapet Taitaja. Sedan tävlade han i årets unga kock i Sverige, blev andra i nordiska mästerskapet och slutligen Årets kock. Därefter tävlade han i det finska kocklandslaget i VM i Luxemburg.

– Utan några små dumma misstag vi gjorde hade vi kunnat nå tredje plats. Sjätte plats är heller inte fy skam, även om det var en besvikelse.

Tävlingsuget finns fortfarande kvar även om han nu tagit paus från tävlandet.

– Det finns flera tävlingar, men bara de två mest prestigefyllda matlagningstävlingarna är intressanta: Global Chef Challenge och världsmästerskapet.

Mattias tips för hemma-kocken

• Våga testa. Det är ingen katastrof om det inte blir bra första gången.

• Testa inte när du har matgäster. Då ska du tillreda något du är bekväm med och inte testa något nytt. När man har gäster handlar det inte bara om maten, utan man ska ju ha trevligt också. Varför då ta stress över en maträtt som man inte tillrett tidigare? Då får man själv också en trevligare kväll.

• Salta ordentligt. Att krydda är ingen vetenskap. Jag använder typ salt och peppar. Saltet är jätteviktigt. Har man bra råvaror, vet hur mycket salt man ska använda och har lite baskunskaper om att sätta ihop en rätt så brukar det bli jättebra. Är man osäker om man saltat tillräckligt så kan man ta undan lite av rätten i en skål och salta den. Så smakar man av båda och väljer den saltmängd som gör rätten godare.

• Lita på dig själv och din egen smak när du lagar mat åt dina gäster. Tycker du att maten är god så tycker antagligen andra det också. Det behöver inte alltid vara perfekt.

– Men det ska klaffa på det personliga planet innan man kan gör det. Under de två åren tävlingen varar jobbar man inte. Ekonomin och livet måste vara i skick och restaurangen ska rulla på av sig själv. Men man bygger ju på sitt namn så det är klart att det skulle betyda mycket att vara med.

Professionella kockar tävlar mot varandra på ett annat sätt än vad man ser på teve.

– Det handlar framför allt om att klara av tidspressen. Man måste också ha ett brinnande intresse för det tar jättemycket tid och energi. Ger man inte allt för att vinna går någon garanterat förbi.

Vad är viktigare, att vinna tävlingar eller att få en Michelinstjärna?

– Det är svårt att jämföra de två. Det är prestige i Michelinstjärnorna, men på ett annat sätt. En tävling är en tävling. Guide Michelin är en bedrift man byggt upp under många år då man levererat varje gång en inspektör varit på plats. Att få en stjärna är en jättestor bedrift, men gäller det att behålla stjärnan också.

Han tror inte att någon inspektör hittar Hejm. – Vi ligger i lilla Vasa som är långt ifrån deras radar. Vi lagar heller inte den sortens mat.

Nu satsar han sin kraft och energi på att bygga upp Hejm.

– Vi fick en bra start, vilket är kul. Vi är jättenöjda och tacksamma med hur vi blivit emottagna av Vasa med omnejd. Vi hade mer eller mindre fullbokat i åtta månader. Vi trodde aldrig att på en så bra och jämn beläggning året om, till och med i januari och februari. Så kom coronan och över en helg svängde det från fullbokat till inga bokningar alls.

I likhet med alla andra restauranger övergick Hejm till take away-konceptet.

– Vi har haft bra drag på take away som täckt de stora hålen. Det får vi vara tacksamma över. Men pengarna blir väldigt liten på en take away portion jämfört med normalt. Omsättningen minskade väldigt och hyran vi betalar för 300 kvadratmeter är inte anpassad för take away-verksamhet.

När restaurangen stängdes tilläts de anställda. Det fanns fortfarande en del jobb i köket men mindre i salen. I Hejms koncept ingår bordsservering, också under luncherna.

– Det var synd att vi måste stänga, men vi hade inga val.

Nu lättar restriktionerna och de tolv anställda får återvända till jobbet.

– Vi ser att fram emot att få öppna igen den 1 juni och jag hoppas på fullt ös inom ramen för de restriktioner som gäller. Vi får se hur det går.

»Att krydda är ingen vetenskap.«

De nya restriktionerna kan han leva med.

– De påverkar oss i allra högsta grad. Men de kunde ha varit hårdare. De kunde också ha varit lättare.

De nya restriktionerna innebär att bara hälften av de 110 kundplatserna inomhus kan utnyttjas.

– På terrassen utomhus får vi ha flera, men just nu har inte någon information om vad det säkra avståndet betyder i praktiken. Vi vet heller inte vem som ansvarar för att avståndet hålls.

Regeringen har fått kritik för alkoholförsäljningsförbudet mellan klockan 22 och 23. Hur påverkar det er?

– Inte så mycket för vi har ganska få sena gäster. Vi är nöjda med att det blev ända till 22.

Han funderar inte så mycket på Guds ledning i livet.

– Jag har fått en kristen uppväxt som jag är väldigt tacksam över. Så jo, jag är kristen.

Framtidsdrömmar har han ännu.

– Jag har många idéer för framtiden men vilken som är min nästa dröm har jag inte riktigt klart för mig. Jag vet hur mycket tävlandet kräver, möjligen vill jag göra det en gång till. Det är heller inget att sticka under stol med att jag vill öppna fler restauranger.

FOTO: SOFIA EKHOLM

CAMILLA EKHOLM

Gud ser alla – också dig!

HUR FÖRKLARAR DU att Gud är en men ändå tre? Någon längtar efter att få svar på det, att få en ordentlig förklaring en gång för alla, inget flum. Jag vill också ha förklaringar, men när det kommer till Gud får vi alla konstatera att våra ord inte räcker till. Gud är så mycket större. Gud är ett mysterium och ibland är det bästa svaret att låta det vara så. Den bästa förklaringen i världen skulle ändå aldrig kunna bli större än det faktum att Gud är den han är. Att Gud är relation, närvaro, kärlek, gemenskap.

Gemenskapen och behovet av relationer är något som blivit tydligt under denna coronavår. För många som en längtan att få ses och umgås igen. Att få återuppta sitt ak-

»Treenigheten är närhet, delande, samarbete, bekräftelse.«

tiva, sociala liv. För någon som ett tillfredsställt konstaterande att mitt liv och umgänge inte ser så annorlunda ut, vare sig det är karantän som gäller eller inte. För en tredje har den här våren varit en smärtsam påminnelse om hur ofrivilligt ensam och isolerad man är, hela tiden.

GUD I SIG SJÄLV är gemenskap och relation. Fader, Son och Ande. Det betyder att det behovet sitter djupt också i oss. Ingen av oss är en ö. Vi behöver varandra och vi behöver Gud. Få känslor är så smärtsamma som att inte bli sedd eller medräknad.

Att vara kristen är att leva ut relationerna från Gud själv. Ser vi varandra? Det är i varandras blickar vi blir till. All ära till intellektet men det kan aldrig räcka med att förklara Gud genom teorier och sedan inte se varandra och leva ut det Gud lär oss och är. Treenigheten är närhet, delande, samarbete, bekräftelse. Gud är också kraft, ständig närvaro och vägledning. Och det ger hopp. För det hjälper oss att försöka leva på det sätt som förklarar treenigheten, att se varandra med den kärlek, Gud ser på oss.

Camilla Ekholm är kyrkoherde i Sibbo svenska församling. **Idag** hoppas hon att alla får en stark bekräftelse på att de är sedda. **En utmaning** hon gärna ger till sig själv och oss alla, är att gå utanför vårt eget invanda sätt att umgås med dem vi känner och se om vi missat att se och hälsa på någon.

SÖNDAG 7.6.2020, Treenighetssöndagen

Söndagen ger kyrkoåret puls. Varje söndag har ett namn och ett tema som återkommer i bibeltexterna. Den här sidan berättar vad de närmsta två söndagarna handlar om i våra kyrkor.

Den här söndagen

talas om Guds väsen, något som ingen människa kan förstå. Gud är en, men vi har lärt känna honom som tre: Fadern, Sonen och den heliga Anden. När tron talas om Guds väsen ligger fokus inte på kunskap utan förundran. Temat för söndagen är **Den dolde Guden**.

Helgens texter

FÖRSTA LÄSNINGEN

Job 37:21–24 eller
Pred. 8:16–17

ANDRA LÄSNINGEN

Ef. 4:1–6

EVANGELIUM

Joh. 15:1–10

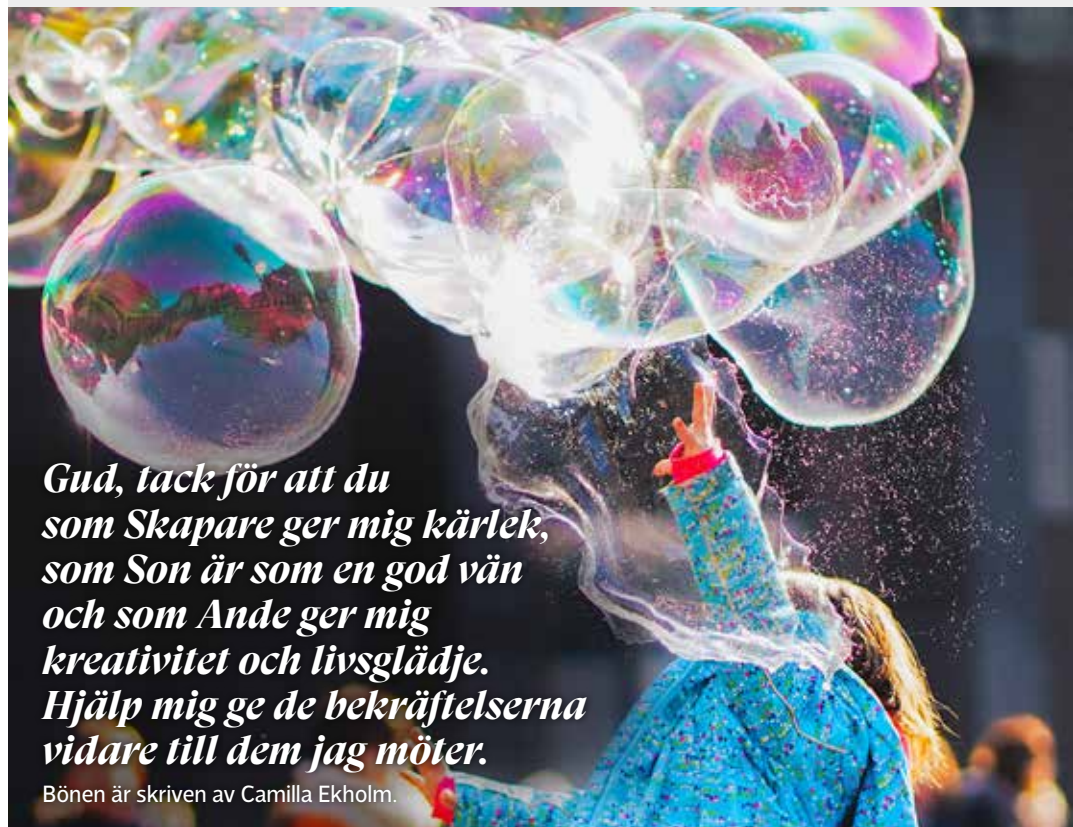
”Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vinodlaren. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt.”

Läs mera i
Joh. 15:1–10.

Psalmförslag

815, 826, 828, 471

Psalmerna är valda av
Dag-Ulrik Almqvist.

*Gud, tack för att du
som Skapare ger mig kärlek,
som Son är som en god vän
och som Ande ger mig
kreativitet och livsglädje.
Hjälp mig ge de bekräftelserna
vidare till dem jag möter.*

Bönen är skriven av Camilla Ekholm.

SÖNDAG 14.6.2020, Andra söndagen efter pingst

Nästa söndag

talas om skatter i himlen och rikedomar på jorden. Poängen är att de rikedomar vi kan få här på jorden är förgängliga och bedrägliga, att sträva efter dem leder till själviska gärningar. Temat är **Förgängliga och oförgängliga skatter**.

Helgens texter

FÖRSTA LÄSNINGEN

Amos. 8:4–8

ANDRA LÄSNINGEN

2 Kor. 8:1–9

EVANGELIUM

Luk. 12:13–21 eller
Matt. 13:44–46

Och han sade till dem: ”Akta er för allt habegär. En människas liv beror inte av överflöd på ägodelar.”

Läs mera i
Luk. 12:13–21.

Psalmförslag

824, 830, 829, 873

Psalmerna är valda av
Dag-Ulrik Almqvist.

Skicka era kyrkliga annonser till: annons@kyrkpressen.fi

Saknar du någon församling? Du hittar de övriga på kyrkpressen.fi

Vi får samlas i kyrkan igen!

Söndagen den 7 juni blir det gudstjänst i kyrkan igen. Många har väntat och längtat!

NÄR KYRKAN ÖPPNAR för gudstjänst igen är det många hungriga själar som får mättnad och lättnad. Så här skrev **Kerstin Haldin-Rönn**, som varit redaktör på Kyrkpressen, i ett inlägg på Facebook för ett par veckor sedan:

”Jag längtar efter mina kyrkkompisar och en församling av kött och blod. Att få möta blickar, sjunga tillsammans, gå till nattvarden, prata en stund vid kyrkkaffet. Digiversionen av en församling är som att bjuda en humla titta på en vacker bild av sommarängen. Fjorton dagar till och jag kommer att hänga på kyrkdörren.”

Nu har de fjorton dagarna nästan gått – på söndag hittar humlan äntligen sin äng!

I annonseringen på dessa sidor kan du se vad som gäller för gudstjänsterna i din egen församling nu i juni.

Stannar du hellre hemma? I annonseringen hittar du också information om gudstjänster, andakter och annat program som sänds över nätet.

DOMPROSTERIET

AGRICOLA

Sö 7.6 kl. 10: Högmässa i Lapträsk kyrka.

Sö 7.6 kl. 13: Högmässa i Lovisa kyrka, som också strömmas på vår nätsida agricolaforsamling.fi.

Sö 14.6 kl. 13: Högmässa i Pernå kyrka. **Länkar till** våra andakter hittas på vår Facebooksida.

Du hittar oss på hemsidan www.agricolaforsamling.fi, på Facebook och Youtube: Agricola svenska församling och på Instagram: [@agricolasvenskaforsamling](https://www.instagram.com/agricolasvenskaforsamling)

BORGÅ

Ti och To kl. 12: Orgelkvart i Borgå domkyrka under juni, juli och augusti. Välkommen! 170 personer får delta.

To 4.6.kl. 19: Sommarmusik i Domkyrkan. Fritt inträde och gratis program-

blad. Tikkursby Duo, Kati Rantala & Jenni Venäläinen, kantele.

Sö 7.6 kl. 12.15: Högmässa med prästvigning i Domkyrkan. Dörrarna öppnas för församlingen och 170 personer får delta i mässan. Inga handskakningar eller kramar, och med säkerhetsavstånd. Medverkande är biskop Bo-Göran Åstrand, liturg Mats Lindgård, predikant Erik Vikström, Marina Smeds, Reidar Tollander, Cornicines Borgoenses.

Sö 14.6 kl. 12.15: Högmässa i Domkyrkan Elefteria Apostolidou, Mats Lindgård, Eric-Olof Söderström. Dörrarna öppnas för församlingen och 170 personer får delta i mässan. Inga handskakningar eller kramar, och med säkerhetsavstånd.

Kl. 14: Friluftsgudstjänst på Postbacken, Marina Smeds, Reidar Tollander. Välkommen!

Följ med Facebook och webben www.domkyrkan.fi

Diakoniarbetare ger hjälp och stöd

Åsa Eriksson, ledande diakoniarbetare asa.eriksson@evl.fi, 040 589 0354

Irina Lemberg, diakoniarbetare

irina.lemberg@evl.fi, 040 512 5082

Behöver du och din familj ekonomiskt stöd för matinköp? Ring diakonin kl. 9-17 de journummer 019-661 1241!

SIBBO

Mer information: på Sibbo svenska församlings hemsida www.sibbosvenskaforsamling.fi

Gudstjänsterna har nu öppnats för församlingsmedlemmarna. I Sibbo kyrka får högst 150 personer närvara och gudstjänstbesökarna kommer att placeras på säkerhetsavstånd från varandra. De som behöver eller vill följa med gudstjänsten på nätet kan fortsättningsvis göra det. Länkar till sändningen publiceras på hemsidan och församlingens Facebooksida.

Sö 7.6 kl. 12: Högmässa i Sibbo kyrka
Sö 14.6 kl. 12: Högmässa i Sibbo kyrka

HELSINGFORS PROSTERI

JOHANNES

Johanneskyrkan, Höbergsgatan 12
www.helsingforsforsamlingar.fi/johannes

Gudstjänster

Högmässa: söndagar kl. 12 i Johanneskyrkan.

Under sommarmånaderna kommer en svenskspråkig gudstjänst från Helsingfors att publiceras varje söndag på webben. Ifall du hör till en riskgrupp, eller av andra orsaker inte fysiskt kan delta i en gudstjänst, kommer du fortsättningsvis att kunna vara med på distans.

Gemenskap

Psalmandakt & sommarcafé: onsdagar kl. 14-15.30 i S:t Jacobs kyrka. Andakt, servering och gemenskap.

Musik

Lunchmusik: tisdagar kl. 12 i Gamla kyrkan.

Bön och meditation

Johanneskyrkan är öppen: mån–lör kl. 12–17 och sön kl. 12–15 för bön och meditation. På söndagarna finns en präst eller annan andlig arbetare på plats för samtal. Välkomna in!

Ungdomar

Följ @johannesungdom på Instagram!

Där publiceras andakter, frågesporter och utmaningar varje vecka. Du kan också kontakta ungdomsarbetsledarna Nicolina Grönroos och Christer Romberg för att få veta vad som är på gång just nu.

På webben

Håll utkik på vår hemsida och våra sociala medier där vi kommer publicera andligt innehåll varje vecka i form av andakter, musik, texter och videoklipp m.m!

Du är inte ensam!

Pastorskansliet är tills vidare stängt, men vi betjänar er som vanligt under öppetiderna per telefon (09 2340 7700) och e-post (johannes.fors@evl.fi).

Församlingens prästjour: nås varje dag kl. 9–21 på numret 050 477 7718.

Du når oss även på Facebook och Instagram:

på @johannesforsamling. Alla medarbetares kontaktpgiffer hittar du på hemsidan. Vi finns här för dig!

MATTEUS

Matteuskyrkan, Åbohusvägen 3
www.helsingforsforsamlingar.fi/matteus

Pastorskansliet på Åbohusvägen 3 är stängt tills vidare. Under sommaren når du kansliet per telefon eller e-post ti, on, to kl. 9–14. Matteuskyrkan är öppen två timmar efter söndagsgudstjänsten (kl. 11–13) och på plats finns en präst om du vill samtala.

Uppdaterad information om alla specialarrangemang hittar du på www.helsingforsforsamlingar.fi/matteus

Gudstjänster

Från och med juni firar vi igen gudstjänst fysiskt i Matteuskyrkan på Åbohusvägen 3 varje söndag kl. 10. Efter gudstjänsten serveras kyrkkaffe utanför Matteuskyrkan. Varmt välkommen!

Sommarprogram

Söndagspromenader för seniorer: tillsammans med Matteus församlings missionsgrupp. Vi samlas kl. 15 vid Botby gårds kapell varje söndag fram till midsommar och går tillsammans en liten promenad vid stranden. Välkommen med – ingen anmälan krävs.

Matteus online-bokklubb startar!

Kom med och läs och diskutera böcker tillsammans med vår präst Juho och diakoniarbetare Mari. Mera information hittar du på Matteus församlings hemsida.

Hjälp och stöd

Du kan alltid kontakta församlingen anställda och diakoniarbetarna om du behöver hjälp eller stöd i vardagen. Kontakta diakoniarbetarna Carita Riita-korpi 050–380 3986 eller Mari Johnson 050–380 3976.

Matutdelningen: vid Matteuskyrkan fortsätter ännu i juni. Välkommen till Matteuskyrkan på Åbohusvägen 3 kl. 13 varje vardag och hämta din egen svinnmatspåse.

Behöver du barnvaktshjälp under sommaren? Anställ Matteus pålitliga barnvakter som gått hjälpsutbildningen i församlingen som läxläsningshjälp, då du behöver gå till butiken eller bara behöver någon som underhåller barnen en stund. Kontakta Patricia Högnabba via patricia.hognabba@evl.fi / tfn 050 408 9010.

PETRUS

Petruskyrkan Skogsbäcksvägen 15

www.petrusforsamling.net

Följ med församlingens hemsida och facebook: för uppdaterad information under sommaren. Kansliet betjänar per telefon och e-post under sommaren.

Gudstjänster och gemenskap

Vi är församling tillsammans. Du kan vara en del av gudstjänstgemenskapen även under sommaren! Antingen på plats i kyrkan eller från din hemsoffa. En del av gudstjänsterna direktsänds på Petrus facebook-sida och du kan se gudstjänsterna via länken även om du inte har ett eget facebook konto. www.facebook.com/petrusforsamling

Petruskyrkan kl. 10: Varje söndag i juni och juli. Gudstjänsten sänds även online via Petrus facebook live.

Munksnäs kyrka kl. 13: Vi firar gudstjänst tillsammans i Munksnäs kyrka varje söndag. Kom med!

Puls-gudstjänst: Sommaren är en tid då vi igen får samlas! Klockan 9 sänds söndagens undervisning på Facebook-live. Jämna veckor är det Puls-träff kl. 15.30 vid Petruskyrkan i form av diskussion, tillbedjan och gemenskap. Udda veckor uppmuntrar vi till att samlas i hemmen och dela gemenskap tillsammans.

Barnfamiljer

Musiklek utomhus: Kom med och sjung och lek tillsammans ute i parken under sommaren! Musiklek åt 0–5 åringar tillsammans med förälder ute i parken i Malm, på tisdag förmiddag, och i Haga, torsdag förmiddag, några gånger i juni och i augusti. Mer info hittar du på facebook-gruppen Petrus Kidz.

Petrus Kidz på facebook: Petrus Kidz-gruppen har roliga videor, andakter och tankar för barnfamiljer. Kom med i gruppen och hör mer!

Andakt och bön

Veckoandakt: Var med oss under sommaren varje onsdag kl. 9 på Petrus facebook live och ta del av en inspirerande tanke för veckan.

Be tillsammans: Gud inbjuder oss att komma särskilt nära Honom under tider av utmaningar – vi försätter vårens bönerytm i juni och ber tillsammans kl.15 och kl. 21 via Zoom. Kom med, länken finns på hemsidan. Någon är alltid med och leder bönen. Du kan delta i bönen där du är och även skriva bilder, tankar och böner i kommentarsfältet.

Du kan alltid skicka in dina böneämnen: per e-post pray.petrus@evl.fi, per post:

ESBO

Sommarsamling i postlådan

Hallå där, alla som brukar besöka sommarsamlingarna i Olars kyrka! Tyvärr är samlingarna inhyllade på grund av coronaepidemin. Därför funderade vi på diakonin VAD GÖRA NU? Och då kom vi på att det går ju att skicka en sommarhälsning per brev hem till Dig! Blev du nyfiken? Kontakta **Nina Wallenius**, 050 432 4323, så berättar hon mera.

Petrus församling, Skogsbäcksvägen 15, 00630 Helsingfors, eller via förbönstefonen: må kl. 14.30–16.30 och ti 12.5 kl. 18–19, tel. 09–23407171. Bönen har kraft att förändra och hela!

Övrigt

Petrus lärjungaskola Transform: Vill du vara med på ett år där du får dela gemenskap, lära dig mer om dig själv, utrustas i ledarskap och rotas i Gud? Vi hoppas att Transform får vara året då du tillsammans med andra får ta avgörande steg i din vandring med Jesus och se Guds rike bli verklighet i din vardag på jobbet, i skolan, i grannskapet, på gymmet och bland vänner och släkt. Vi samlas två dagar i veckan utöver vilket du kan jobba eller studera. Anmälan är öppen fram till slutet av juni. Mer info på transform.fi

Journummer: Ifall du behöver någon att prata med är prästerna och diakoniarbetarna anräffbara på telefonnumret, 09 2340 7114, varje dag kl. 9–21. Tveka inte att ta kontakt!

OLAUS PETRI

Lö 6.6 kl 18: Musikandakt med Santeri Siimes, orgel.

Sö 7.6 kl 11: Högmässa med Timo Viinikka och Olli Saari.

Lö 13.6 kl 18: Musikandakt med Sini Huopaniemi, orgel.

Sö 14.6 kl 11: Högmässa med Martin Jakobsson och Olli Saari

GRANKULLA

Sång och piano i kyrkan

Onsdag 10.6 klockan 14: Musikträff i Grankulla kyrka. **Teija Palo-lahti**, sopran och **Anni Holma**, piano. Fritt inträde, frivillig programavgift till förmån för Finska Missionssällskapet.

Under sommarmanaderna juni–augusti når man kansliet ti–to kl 10–12 på numret 050 417 9234 eller olauspetri@evl.fi.

MELLERSTA NYLANDS PROSTERI

ESBO

Högmässor

Församlingen är välkommen till högmässorna fr.o.m. sö 7.6. Vi håller skyddsavstånd och följer hygienbestämmelserna. Deltagarantalet i Esbo domkyrka är högst 170 pers., i Olars kyrka 25 pers. De som har sjukdomssymtom bör inte komma till kyrkan. Personer som hör till en riskgrupp rekommenderas att stanna hemma. Inga kyrkkaffen ordnas under sommaren.

Sö 7.6. Olars kyrka, svenska sidan, kl. 10.30: Ertman, Malmgren.

Esbo domkyrka kl. 12.15: Kanckos, Brunell, Kronlund. Ingång endast genom huvuddörren, som öppnas kl. 12.00 Högmässan direktsänds också på Facebook.

Sö 14.6. Olars kyrka, svenska sidan, kl. 10.30: Ertman, Malmgren.

Esbo domkyrka kl. 12.15: von Martens, Brunell, Kronlund. Ingång endast genom huvuddörren, som öppnas kl. 12.00. Högmässan direktsänds också på Facebook.

Sommarsamling i postlådan:

Hallå där, alla som brukar besöka sommarsamlingarna i Olars kyrka. Tyvärr är samlingarna inhyllade p.g.a. coronaepidemin. Därför funderade vi på diakonin VAD GÖRA NU? Och då kom vi på att det går ju att skicka en sommarhälsning per brev hem till Dig! Blev du nyfiken? Kontakta **Nina Wallenius**, 050 432 4323, så berättar hon mera.

Familjeläger:

Vi bjuder in familjer med barn i alla åldrar, ensamstående med barn, mor/far-föräldrar och faddrar till veckoslutsläger 28–30.8 på Hvittorps lägercentrum. Man kan komma på fredag eftermiddag eller lördag morgon. Lägrer slutar kl. 12.30 på söndagen. Pris inkl. kost & logi: fre–sö 35 €/vuxen, 20 €/barn (3–17 år), lö–sö 25 €/vuxen, 15 €/barn (3–17 år). Barn under 3 år deltar gratis. Max. deltagarantal 30 pers. Lägerplatserna fylls i anmälningsordning. Mer info och elektronisk anmälan: esboforsamlingar.fi/kom-med/barn-och-familj/familjelager

Kockis & Sportis-klubbar för skolbarn:

Klubbarna är främst tänkta för barn i åk 2 och 3, andra barn får delta om det finns plats. Klubbarna hålls i Köklax ka-

pell på tisdagar och fredagar och i Sökö kapell på måndagar och torsdagar kl. 14–16. Start i Köklax 18.8, i Sökö 20.8. Mer info och elektronisk anmälaning t.o.m. 7.6: esboforsamlingar.fi/kom-med/barn-och-familj/barn-i-skolal-dern

Diakonin stöder och hjälper:

Diakoniarbetarna är anträffbara per telefon och e-post. Ann-Christine Wiik, 050 597 3313, ann-christine.wiik@evl.fi, Taina Sandberg, 040 547 1856, taina.sandberg@evl.fi, Nina Wallenius, 050 432 4323, nina.wallenius@evl.fi Diakonins öppna mottagning är stängd t.o.m. 31.8.

Esbo svenska församlings kansli. Esbo församlingars servicecentral och regioncentralregistret i Esbo betjänar t.o.m. 31.8 endast per telefon och e-post.

Vi finns här för dig: Våra kontaktuppgifter finns på esboforsamlingar.fi/kontakt. Förändringar i verksamheten meddelas på hemsidan och sociala medier.

GRANKULLA

Sö 7.6 kl. 12: Högmässa, Daniel Nyberg, Heli Peitsalo.

On 10.6 kl. 14: Musikträff i Grankulla kyrka. Teija Palolahti, sopran och Anni Holma, piano. Fritt inträde, frivillig programavgift till förmån för Finska Missionssällskapet.

To 11.6 kl. 10–11: Diakonimottagning med mat- och/eller brödutdelning i kyrkans aula. Tillgång på varor att dela ut kan variera och vi förbehåller oss rätten till ändringar beroende på coronaläget under sommaren.

Kl. 13.30: Sommarträff på kyrkans innergård.

Sö 14.6 kl. 12: Högmässa, Daniel Nyberg, Heli Peitsalo.

KYRKSLÄTT

Församlingens gudstjänster

Sö 7.6 kl. 10: Strömmad Gudstjänst från Haapajärvi kyrka, kyrkan är övrigt stängd.

Sö 14.6 kl. 10: Strömmad Gudstjänst från Haapajärvi kyrka, kyrkan är övrigt stängd.

Du kan titta på gudstjänsten i en vecka efteråt på församlingens hemsida eller sociala median, facebook. Mera information hittar du på hemsidan.

Kyrkoherdeämbetet betjänar under coronaepidemin endast per telefon eller epost må–to kl. 9–15. Fredagar stängt. Tel. 040 350 8213. Epost: kyrkslatts.svenska.forsamling@evl.fi.

www.kyrkslattsforsamlingar.fi

TAMMERFORS

Mån 8.6 och tors 11.6 kl. 14: Sommarandakt med nattvard i Arboretum, Eila–Sisko Helisma och Kim Rantala. Adress Hatanpään puistikkuja, nära parkeringsplatsen. Väderberoende.

En videoandakt publiceras varje lördag fram till 27.6 på församlingens Facebook–sida www.facebook.com/tfors.svenska.

VANDA

Sö 7.6 kl. 10: Högmässa, Helsing kyrka S:t Lars, Kyrkov. 45. J. Juntumaa, A. Ekberg. Max. 70 deltagare fr.o.m. 1.6.

On 10.6 kl. 14: Sommarsamling, Bagarstugan, Kurirv. 1. Diakoniarbetarna medverkar. Kaffeservering, program och andakt. Max. 15 personer fr.o.m. 1.6 i Bagarstugan. Vi kan också samlas ute om vädret tillåter.

Sö 14.6 kl. 10: Högmässa, Helsing kyrka S:t Lars, A. Paavola, Heidi Åberg.

Våra högmässor kl. 10 i Helsing kyrka S:t Lars strömmas via vår Facebooksida <https://www.facebook.com/Vanda-SvenskaForsamling/>

Helsing kyrka S:t Lars sommaröppet

fr.o.m. 1.6 må kl. 12 – 18, ti – fr kl. 11 – 19. Guide på plats fr.o.m. 8.6 må kl. 12 – 18, ti – fr kl. 11 – 18. Gruppguidning reservaras i förväg. Mera info på hemsidan.

Skriftskola:

För aktuell information om skriftskolan och hur den ordnas i undantagstillstånd se www.vandasvenskaforsamling.fi/grupper/skriftskola

Barnverksamhet: vi siktar på att starta församlingens dag- och pyseklubb i medlet av augusti. Info: barnledare.hanna-mari.hoglund@evl.fi, 050–341 4964.

Pastorskansliet sommaröppet juni–augusti ti–fr kl. 9–12, må stängt. Diakonimottagning torsdagar kl. 10–11.30 under sommarmånaderna. Andra tider enligt överenskommelse. Prästdejour enligt överenskommelse juni–aug.

RASEBORGS PROSTERI

EKENÄSNEJDENS SVENSKA

Sö 7.6:

– **Kl. 10, 12, 14 och 16:** Konfirmationer i Ekenäs kyrka för enbart konfirmander och ett begränsat antal anhöriga (för att trygga allas säkerhet). Övriga gudstjänstdeltagare är välkomna att besöka de övriga gudstjänsterna.

– **Kl. 12:** Högmässa i Bromarvs kyrka. Edman, Lindroos.

– **Kl. 18:** Kvällsmässa i Ekenäs kyrka. Westerholm, Lindroos.

Ti 9.6:

– **Kl. 18.30:** Bön- och lovsångskväll för alla åldrar i Ekenäs kyrka. En stilla stund med sång, bön och andakt, samt möjlighet till personlig förbön. Edman, Nylund.

Sö 14.6:

– **Kl. 10, 12 och 14:** Konfirmationer i Ekenäs kyrka för enbart konfirmander och ett begränsat antal anhöriga (för att trygga allas säkerhet). Övriga gudstjänstdeltagare är välkomna att besöka de övriga gudstjänsterna.

– **Kl. 10:** Friluftsgudstjänst på Tenala Museigård (i kyrkan vid regn). Tenala spelmannslag medv. Westerholm, Lindroos.

– **Kl. 16:** Musikandakt i Snappertuna kyrka. Tema: ”Andens sommarvind”. Westerholm, Lindroos, Nygård.

– **Kl. 18:** Kvällsmässa i Ekenäs kyrka. Yliportimo, Lindroos.

Info: www.ekenasnejdensforsamling.fi

INGÅ

Sö 7.6:

– **kl. 10.00 Gudstjänst:** Degerby kyrka. Tom Hellsten, Marianne Gustafsson Burgmann. I gudstjänster som ordnas i Degerby kyrka kan från 1.6.2020 tillsvidare högst 40 personer delta, 3 personer/bänkrad, varannan bänkrad tom (enligt biskoparnas anvisningar/coronarestriktioner).

Ti 9.6:

– **kl. 13.00–14.30 Församlingsträff:**

Prästgårdens trädgård. Ta med din egen picknick korg. Väderreservation. Birgitta Lindell.

Ons 10.6:

– **kl. 13.00–14.30 Musikstund:** Ingå kyrka. Sångensemblen Guldskanten, Marianne Gustafsson Burgmann.

To 11.6:

– **kl. 10.00–12.00 Diakonimottagning (tväspråkig):** Prästgården. (I fortsättningen varje torsdag.) Birgitta Lindell.

– **kl. 9.30–12.00 Familjecafé:** Församlingshemmets lekpark. Noora Nylund.

Sö 14.6:

– **kl. 11.00 Musikgudstjänst i samar-**

bete med Musik vid Havet:

Ingå kyrka. Tom Sjöblom, Marianne Gustafsson Burgmann. I gudstjänster som ordnas i ingå kyrka kan från 1.6.2020 tillsvidare högst 100 personer delta, 4 personer/bänkrad, varannan bänkrad tom (enligt biskoparnas anvisningar/coronarestriktioner).

Ti 16.6:

– **kl. 10.00–11.30 För barn – En evig berättelse – bibelns berättelser vaknar till liv:** Ingå kyrka. Noora Nylund.

– **kl. 13.00–14.30 De vackraste sommarsångerna:** Prästgårdens trädgård. På programmet: musik, andakt och allsång. Camilla och Rolf Sontag, Tom Sjöblom, Marianne Gustafsson Burgmann, Birgitta Lindell. Väderreservation.

To 18.6:

– **kl. 9.30–12.00 Familjecafé:** Församlingshemmets lekpark. Noora Nylund.

Mera information: www.ingaforsamling.fi

SJUNDEÅ

Högmässa: sö. 7.6 kl. 12 i S:t Petri kyrka, Cleve & Lilius.

Sommarallsång: to. 11.6 kl. 18 på Museibacken, Lilius

www.sjundeaforsamling.fi

ESBO STIFT

LOJO

Söndagen 7.6. kl 13.00: Friluftshögmässa på Saarikko lägergård (vid regn i kapellet på lägergården). Efter högmässan dricker vi kyrkkaffe. Kyrktaxi.

1.6–12.6: Sommarklubb för barn+förälder i Virkby kl 9–13. Info av Pia tel 050 3706015

15–17.6: Dagsläger för 7–10 åringar på Heponiemi lägergård kl 9–16. Info av Tom 044 3284273

Församlingsutfärden är iniberad denna sommar.

INGÅ

Sommarsånger i trädgården

Tisdag 16.6 kl. 13.00–14.30: De vackraste sommarsångerna i Prästgårdens trädgård. På programmet: musik, andakt och allsång. **Camilla och Rolf Sontag, Tom Sjöblom, Marianne Gustafsson Burgmann, Birgitta Lindell.** Väderreservation.

KARIS-POJO

Treenighetssöndagen 7.6

– **kl. 10:** Högmässa i S:t Maria kyrka i Pojo.

– **kl. 12:** Högmässa i S:t Katarina kyrka i Karis.

Söndag 14.6

– **kl. 10:** Högmässa i S:t Maria kyrka i Pojo.

– **kl. 12:** Gudstjänst i S:t Katarina kyrka i Karis.

Fr.o.m. 7.6 ordnas vanliga gudstjänster varje söndag i Pojo kyrka kl. 10 och i Karis kyrka kl. 12. I Pojo kyrka kan högst 90 personer delta, i Karis kyrka kan högst 120 personer delta och i Svartå kyrka kan högst 70 personer delta per gudstjänst eller förrättning. Deltagarnas säkerhet tryggs genom att man ser till säkerhetsavstånden och ger anvisningar om hygien. Välkommen!

Mera info: www.karis-pojoforsamling.fi

ÅBOLANDS PROSTERI

VÄSTÅBOLAND

Pargas församlingsdistrikt:

Sö 7.6 kl. 12: Högmässa i Pargas kyrka, Nuotio–Niemi, Lehtonen.

On 10.6 kl. 18: Veckomässa i Pargas kyrka, Nuotio–Niemi, Lehtonen.

Sö 14.6 kl. 10: Högmässa i Pargas kyrka, Lidén, Lehtonen.

On 17.6 kl. 18: Veckomässa i Pargas kyrka, Lidén, Lehtonen.

– **kl. 21:** Konsertserien ”Sommar natt i Pargas” konsert i Pargas kyrka.

Nagu kapellförsamling:

Sö 7.6 kl. 11: Högmässa i Nagu kyrka, Kjell Granström, Robert Helin.

Sö 14.6 kl. 11: Finskspråkig högmässa i Nagu kyrka, Kjell Granström, Robert Helin.

Korpo kapellförsamling:

Sö 7.6 kl. 11: Högmässa i Korpo kyrka, Killström, Granlund.

Sö 14.6 kl. 11: Gudstjänst i Korpo kyrka, Killström, Granlund.

Houtskär kapellförsamling:

Sö 7.6 kl. 18: Kvällsmässa med sånger från Taizé i Houtskär kyrka, Lagerroos, Söderlund.

Iniö kapellförsamling:

Sö 7.6 kl. 13: Högmässa i Iniö kyrka, Meriluoto.

ÅBO

sö 7.6 kl 12: Högmässa, Domkyrkan. Björkgren, Juslin. Kan även ses på www.virtuaalikirkko.fi

ti 9.6 kl 11: Samtal om dopet. "Teologin bakom dopet" samtalet leds av Maria Björkgren-Vikström, gäst Claus Terlingen. Kan ses på www.facebook.com/abosvenskaforsamling

ons 10.6 kl 15-18: Sommarhålan, Aurelias bakgård. Öppet ungdomscafé

to 11.6 kl 11: Samtal om dopet. "Dopet bär" samtalet leds av Maria Björkgren-Vikström, gäst Siv Sandberg.

Kan ses på www.facebook.com/abosvenskaforsamling

sö 14.6 kl 12: Högmässa, Domkyrkan. Wikstedt, Söderlund. Kan även ses på www.virtuaalikirkko.fi

ons 17.6 kl 15-18: Sommarhålan, Aurelias bakgård. Öppet ungdomscafé

Diakonimottagning per telefon: 040-3417460 kl. 9-11 tisdagar

Kyrkoherden: 040-3417466

Övriga kontaktuppgifterna finns här: www.abosvenskaforsamling.fi/kontakt

Han blev en lyssnare

Rune Packalen i Sibbo kallas församlingens tredje diakon. Som busschaufför har han fört många förtroliga samtal. En stor tragedi har färgat hans eget liv, och gjort honom till en lyssnare.

TEXT: **ULRIKA HANSSON**

Rune Packalen har varit chaufför för allt från skolbarn och skriftskolungdomar till pensionärer och teaterbesökare. Han har också flitigt anlitats för församlingens utfärder. Att han ibland kallas församlingens tredje diakon blir han förvånad över.

– Jag känner mig hedrad att få en sådan titel, säger han och skrattar.

– Diakonerna gör ett värdefullt arbete.

Transportbolaget fyller 30 år i år, och bussar har han och hans fru ägt i femton år.

– Så många människor man träffar genom åren via jobbet, det är helt otroligt!

Det kan vara speciella situationer som uppstår under en utfärd, speciellt när äldre är med.

– De kanske inte orkar besöka alla museer och blir kvar i bussen, och då har det ofta uppstått samtal där jag fått lyssna till olika livsöden, såsom sjukdomar och allt möjligt. Det finns många samtal jag kommer ihåg och som känns värdefulla, och där jag kanske till och med varit till någon hjälp.

Hurdan är en god lyssnare?

– Det är någon som lyssnar på riktigt, är närvarande helt enkelt. Och

En chaufför påverkar stämningen i hela bussen, bland annat därför tycker Rune Packalen att det är viktigt att kunna bjuda på sig själv. FOTO: MIKAEL GRÖNROOS

så kanske man försöker sätta sig in i personens situation, och eventuellt har några goda råd. Det gäller att inte bara lyssna en liten stund och sedan föra fram sina egna problem.

En chaufför påverkar hela stämningen i bussen, kan han konstatera.

– Det är viktigt att bjuda på sig själv. Humorn måste alltid vara med.

Den största tragedin

Rune Packalen har drabbats av det värsta en förälder kan råka ut för. Familjen miste sin tonårsdotter i en trafikolycka.

– Det är ganska precis nio år sedan vår dotter dog. Det är så stora saker ... En stor sorg och också en stor besvikelse på många sätt. Det är mycket man måste kravla sig upp ur.

– Det blev som ett järnvägsspår, det ena spåret brister och det andra fortsätter. Livet fortsätter, vi har en äldre dotter också. Det är grymt och tude-lat på något sätt. Livet tar slut men livet går ändå vidare.

– Man kan inte lägga sig ner och dö, utan det är vissa saker som bara måste gå vidare.

Sorgen har förändrats genom åren.

– Sorgen finns alltid där, men man kan kanske bättre leva med den nu. Men årsdagar är tunga. Den 20 maj stryker vi över med svart i kalendern. Och på farsdag, morsdag, födelsedagar och jul är det alltid värre.

Han är tacksam över församlingens agerande efter olyckan.

– Där kom församlingen in gan-

ska starkt. De tog kontakt och hälsade på och sa: nu bokar vi en tid så du får komma och prata. Det är viktigt när man är i chock och inte klarar av att göra saker själv. Så jag uppmanar församlingar att ta kontakt. Säg inte: Kom in och diskutera om du behöver, för man får det inte gjort helt enkelt.

Rune Packalen har frikyrklig bakgrund, men har under sitt vuxna liv varit aktiv i den evangelisk-lutherska kyrkan, och sitter nu sin andra period i församlingsrådet i Sibbo.

– Jag flaggar för ekumenik och anser att man måste ha respekt för varandras församlingstillhörighet. Det är bra att vi tränar här på jorden när vi ska vara tillsammans i evighet.

Andrum kl. 6.54

(med repris 9.10)

Fredag 5.6 Mia Anderssén-Löf, Jakobstad

Måndag 8.6 Fredrik Martin, Ekenäs (repris från 16.3.2020)

Tisdag 9.6 Fred Wilén, Helsingfors

Onsdag 10.6 Henna Liljeström, Borgå

Torsdag 11.6 Karl Sällström, Helsingfors

Fredag 12.6 Helena Salenius, Helsingfors

Måndag 15.6 Hans Växby, Vanda

Tisdag 16.6 Jan-Erik Lindqvist, Helsingfors

Onsdag 17.6 Yvonne Terlinden, Karis

Torsdag 18.6 Johanna Evenson, Hammarland

Aftonandakt kl. 19.15

Fredag 5.6 Minna Silfvergrén, Lovisa (repris från 7.6.2019)

Lördag 6.6 kl.18.03 Ett ord inför helgen

Söndag 7.6 Den dolde Guden. Textläsare: Carolina Lindström och Benny Andersson.

Måndag 8.6 Kaikka Växby, Vanda (repris från 23.6.2008)

Tisdag 9.6 Monika Koskinen, Kuni

Onsdag 10.6 Harry S. Backström, Pargas

Torsdag 11.6 Maria Sten, Helsingfors

Fredag 12.6 Alexandra Äng, Jomala (Repris från 18.3.2019)

Lördag 13.6 kl.18.03 Ett ord inför helgen

Söndag 14.6 Förgängliga och oförgängliga skatter. Textläsare: Luisa Tast och Martin Sandberg.

Måndag 15.6 Bevarade ord. Apokryferna. Uppläsare: Maria och Erik Klingenberg. (Repris från 2006)

Tisdag 16.6 Monika Koskinen, Kuni

Onsdag 17.6 Anni Maria Laato, Åbo

Torsdag 18.6 Gunnar Särs, Vasa

Mia Anderssén-Löf, kyrkoherde i Nykarleby, talar i Andrum den 5 juni. FOTO: PRIVAT

Karl Sällström, verksamhetsledare för Församlingsförbundet, talar i Andrum torsdagen den 11.6. FOTO: ARKIV/HENRIK MIETTINEN

Gudstjänst kl. 13.03

Söndag 7.6 Gudstjänst med Ebeneserförsamlingen i Jakobstad. Predikant: Jonas Ahlsved. Mötesledare: Tua Backman. Musikanvarig: Lukas Löf. Musiker: Egon Veevo. Lovsångsledare: Monica Penttala. Föredbjare: Tove Ahlskog och Lukas Löf. Gudstjänsten spelades in den 24 maj 2020.

Söndag 14.6 Tvåspråkig musikgudstjänst med Ingå församling i samarbete med Musik vid havet. Predikant och liturg: Ann-Sofi Storbacka. Organist: Anders Storbacka. Musiker från Finländska barockorkestern: Anthony Marini, violin, Anne Pekkala, violin, Tuula Riisalo, altviolin och Louna Hosia, cello. Textläsare: Leif Nystén. Musiken i gudstjänsten är av Johann Sebastian Bach.

DÖDA

Vår kära

Asta Helena Elisabet Särs f. Dalvik

f. 7.5 1947 i Nedervetil
d. 20.5 2020 i Vasa

I ljust minne bevarad

Göran

Rune och Camilla

Karin och David

Kåre och Irene

Waldemar, Benjamin och Niklas

Anna-Lena

mamma Lena

systrarna med familjer

*Jag fick leva mitt liv till en lovsång till dig,
där var ton fick en hyllning till dig bära
och i dagar av glädje och dagar av sorg
fick jag leva var dag till din ära.*

Jordfästningen hålls lördag 6.6 kl 15.00 i Trefaldighetskyrkan. För att hedra Astas minne kan en inbetalning göras till förmån för diakoniarbetet i Senegals lutherska kyrka, kontonummer: FI 16 8000 1400 1826 72 meddelande: "till Astas minne".

SOMMARFYNDA

i Fontana Medias outlet

Välkommen att fynda restexemplar av fina böcker i vår tillfälliga outletbutik som öppnar 5 juni.

Gå in på www.fontanamedia.fi och klicka på outlet så hittar du kanske din sommarbok där! Priser mellan 2,00 och 8,00 euro. Frakt tillkommer.

www.fontanamedia.fi • tfn 040 831 5897 • info@fontanamedia.fi
Tölötorggatan 2 B vän.8, 00260 Helsingfors

Allt tid på Lekholmen **4,00**

CP-barnet **4,00**

En liten skillnad **2,00**

Mänskligt **2,00**

Trotsa vildmarken **8,00**

 Fontana Media

Haje Abrahamsson är skådespelare och mamma till ett barn med specialbehov.

– Det jag gör kan tyckas tungt, men det är roligt och djupt meningsfullt.

TEXT OCH FOTO: **SOFIA TORVALDS**

När Harriet "Haje" Abrahamsson var liten bodde hennes familj i Åbo, och hon var trogen biblioteksbesökare. – En gång märkte mamma att jag var borta, och när hon började leta efter mig hittade hon min trehjuling utanför biblioteket. Jag visste precis hur man hittade till barnavdelningen. Där satt jag glatt och bläddrade i någon bok, och min mamma kom med andan i halsen och sa: "Hur har du fått av dig halaren?" "Tanten hjälpte mig", sa jag.

På biblioteket i Åbo såg hon sin första dockteaterföreställning. På Åbo svenska teater fick hon se någon klassiker – kanske Tjechov? – och där blev hon betagen av atmosfären och av de röda sammetsgardinerna.

– Sedan ville min mamma se världen och då flyttade vi till Sibbo. Jag hade lite svårt att trivas där, men sen fick jag en god vän – och vi var mycket vilda.

Som knappt fjortonåring började hon åka in till Helsingfors från Sibbo för att vara med i teatergruppen Rampen.

– Det var där mitt teaterintresse började – jag levde för de turerna till stan. Jag minns hur jag sprang för att komma till Elisabetsgatan.

Många av dem som var med då blev senare skådespelare och regissörer. Själv studerade hon litteratur och teatervetenskap.

Nytt i gränsområden

Hon har skrivit tio pjäser, och under åren har skrivandet blivit viktigare och viktigare för henne. Hon är särskilt intresserad av att kombinera forskning och konst.

– Jag tycker om att jobba på tvärs över kunskapsdomäner. Jag tror verkligen att det är i gränsmarkerna det händer spännande saker.

Det senaste projektet hon jobbat med är ett samarbete med Lillklobb permakultur, den permakulturträdgård som finns på Unga teaterns bakgård i Lillklobb, Esbo.

– Det har ännu mer öppnat mina ögon för hur naturen bygger upp sina system och mönster, och hur allt har sin plats och sin roll. Naturen understöder diversitet på alla sätt. Och den rikaste florin och faunan existerar i gränslandet. Där sker något nytt.

Väljer utmaningar

Hon ger inte upp väldigt lätt.

– Men det kan också vara dåligt. Jag skilde mig år 2010, och i den relationen höll jag kanske fast vid saker jag borde ha släppt tidigare.

Hon kräver också mod – både av sig själv och av andra.

– Om jag ser att något inte blir bra lämnar jag

Harriet "Haje" Abrahamsson

Skådespelare och publikarbetare på Unga teatern.

Familj: Tre underbara barn.

Det konstigaste hon gjort under coronaisoleringen: Öppnat en byrå för flygande mattor, kokat granskottssirap och reparerat vår badrumsdörr.

"Jag är bra på ta vara på stu

det, det spelar ingen roll vilket pris jag måste betala. Det måste kännas sant och riktigt. Det har inneburit svåra beslut och val, men samtidigt har jag kunnat släppa situationer och saker som inte varit bra. Jag är bra på att ta vara på det som är bra i stunden. Det är kanske en av mina bästa egenskaper: oberoende av hur situationen ser ut försöker jag se det positiva.

Ibland har hon svårt att förstå personer som väljer lättare vägar.

– Feghet har jag faktiskt lite svårt att förstå. Nästan hela min yrkesverksamma karriär har jag valt att vara frilans. Ända tills jag – också medvetet – tänkte att nog skulle det vara trevligt med lite mer trygghet och säkerhet. Då började jag medvetet jobba åt det hållet.

Just nu är hon skådespelare och publikarbetare på Unga teatern. Coronatiden har ställt

»Hur ska det gå med barn som inte har en förälder med resurser och kontakter?«

om hela hennes vardag. Långa middagar har bytts ut mot ännu mer uteliv än förr.

– Först nu, när allt det sociala är borta, har jag märkt hur ofta jag gått på premiär och på fest, hur mycket jag träffat vänner.

Kampen mot väderkvarnar

Harriet Abrahamsson har tolvåriga tvillingdöttrar, och den ena av dem har ett ovanligt syndrom som gör att skolan är en stor utmaning för henne. Till syndromet hör adhd-problematik och en ojämn kunskapsnivå.

– Det är onekligen ett område i mitt liv som kräver jättemycket av mig – också för att jag tyckt att jag måste och vill kämpa för att hon ska få den hjälp hon är berättigad till. Det finns så mycket som skulle behöva göras, och problem som bara tillåts fortsätta.

Haje Abramanssons heliga Birgitta-projekt är att bli bättre på att lyssna på sin intuition – och på den andlighet hon bär på.

att nden”

Under coronatiden har hennes dotter tvingats bo på ett boende som endast erbjuder finsk service – det är bara det att hon inte kan någon finska.

– Och det finns inte ett enda svenskt alternativ, inte ett, där svensk service skulle erbjudas. Det är oerhört att varken Kårkulla, Folkhälsan eller Barnavårdsföreningen har något stödboende för de här barnen.

Det finns tider då hon varit jättetrött på att känna sig som någon sorts Don Quijote.

– Och jag har tänkt: Hur ska det gå med de barn som inte har en förälder med resurser och kontakter och som ens försöker?

Hur orkar du?

– Jag tycker att vi har ett bra liv, trots allt. Jag får månadslön för att jobba med konst. Visst

kan det tyckas vara tungt att försöka hjälpa ett barn med specialsvårigheter att erhålla färdigheter som andra barn får av sig själva, men det är ett meningsfullt arbete och vi har mycket humor. Men visst är jag trött ibland – och hade jag bättre lön skulle jag genast anställa en städerska!

Vad betyder Gud för dig?

– För mig är det självklart att det finns gott och ont, det här är något som jag jobbar konkret med när jag jobbar med teater. I fjol läste jag mycket om heliga Birgitta, och jag hade sådan beundran för att hon följde sin intuition och sin andliga sanning. Mitt heliga Birgitta-projekt är att bli bättre på att lyssna på min intuition, och kanske också på att lyssna på den andlighet jag bär på.

KOLUMN

**MALIN
AHO**

Hälsningar från hemmakontoret

JAG MÅSTE MEDGE, då vi i mars övergick till att så mycket som möjligt arbeta på distans föreställde jag mig inte att det skulle fortgå längre än ett par veckor. Men nu är det cirka tio veckor sedan ”den nya vardagen” trädde i kraft och jag har insett att det här faktiskt kommer att vara den nya arbetsvardagen åtminstone fram till hösten.

”Du har tur som kan jobba hemifrån”, har jag hört från vänner som inte kan jobba på distans. Och visst känns det skönt att inte behöva lägga så mycket tid på arbetsresorna, men samtidigt utblir en del av den dagliga vardagsmotionen. Och jag märker att jag inte tar upp den lika lätt hemifrån.

Jag har också märkt att jag saknar små saker från arbetsplatsen, som till exempel mitt höj- och sänkbara bord. Det slutade med att jag måste fixa ett primitivt ståbord åt mig själv här hemma, då jag inte stod ut med att sitta längre. Det består av ett sidobord på en soffa med böcker under bordets ben för stabilitet. Som ståunderlag har jag en ihoprullad yogamatta.

»Atmosfären som finns i ett kontor som sjuder av liv är något jag nu lärt mig att verkligen sätta värde på.«

MEN DET JAG saknar mest är arbetsgemenskapen. Under den här tiden har jag lärt mig att jag trivs bäst med att jobba i en miljö med andra som också jobbar. Atmosfären som finns i ett kontor som sjuder av liv är något jag nu lärt mig att verkligen sätta värde på. Sedan varvar jag gärna de dagarna med hemmadagar.

Visst fungerar det med videosamtal och chattar, men i längden håller det inte mot ett gammaldags möte, ansikte mot ansikte. Det är inte heller lika lätt att skriva i nyanser som det är att uttala dem, och ibland känns ribban högre för att kommunicera om småsaker.

Man kan ju också använda videosamtal till annat än möten, och lyckligtvis kom en arbetskamarat att tänka på virtuella kaffepauser. Det är roligt att se arbetskompisarna över en kopp kaffe, om än på en ruta. Det får mig att vakna upp. Och det gör mig påmind om att det fortfarande pågår en vardag också på annat håll.

När det här är över tror jag mig ha funnit en större uppskattning för både kontoret och hemmet som arbetsmiljö. Och jag hoppas att jag i fortsättningen kan kombinera det bästa av båda världarna.

Malin Aho är grafiker på Kyrkpressen.

För känslig, för högljudd, för hudlös. Efter flera svåra depressioner har Heidi Finnilä lärt sig att se på sig själv med nåd. – Jag skäms inte för att jag är en liten ömklig varelse, inte tuffare än så här.

TEXT OCH FOTO: **SOFIA TORVALDS**

VI SKA SLUTA SKÄMMAS

Heidi Finnilä känner sig ibland fullkomligt hudlös. Andra har kallat henne "toomuch". För högljudd, för mycket känslor, för besvärlig.

– Jag är den som tar in allt, tolkar alla signaler omkring mig. Det är inte något jag kan stänga av, och det är också därför jag så lätt bli överbelastad. Jag har hög energi, jag känner starkt.

Det betyder att hon också känner in dålig stämning. På jobbet blir hon lätt megafonen som tar upp det som ingen annan vågar lyfta.

– Jag är den där jobbiga anställda som är allas röst. Jag fungerar som arbetsplatspsykolog, och det är tungt att bära.

I högstadiet var hon oftare ute i korridoren än inne i klassen, och medan det var ganska okej att vara sådan om man var pojke var det absolut inte okej att vara en sådan flicka. Hon skickades till rektorn för samtal, och lyckligtvis tyckte de om varandra.

– Som vuxen har jag många gånger funderat: När ska folk lägga av med att uppfostra

Heidi Finnilä

Redaktör på Svenska Yle. Aktuell med podden "Min galna mamma" som hon gör tillsammans med dottern Vivi Vesterinen. I podden diskuterar de svåra ämnen som psykisk ohälsa, skilsmässa och förhållandet till alkohol.

Familj: Sambo, hund och tre vuxna barn.

Mår bra av: Att vara ute i naturen. "När jag har morgonångest går den ofta om när jag går ut med hunden."

Drömmer om: Att aldrig mer bli deprimerad.

panikångest. Hon sov dåligt i många år och vaknade av minsta lilla knäpp.

– För tio år sedan talade ingen om utbrändhet. Jag fick en depressionsdiagnos, och jag var väldigt, väldigt deprimerad. Dessutom hade jag fruktansvärd ångest. Jag hade sådan ångest att jag gick runt, runt, runt – jag kunde inte vara stilla. Jag promenerade runt bordet – som om det skulle hjälpa.

Till och med mitt i sin depression presterade hon: såg till att barnen hade mat och kläder. Hon frös hela tiden och låg i sängen inpackad i värmedynor.

– Barnen kom hem från skolan och de var så gulliga. Jag minns särskilt Vivis vänner som tittade in i sovrummet och sa: Hej Heidi, mår du bättre idag? Och jag sa: Inte riktigt. Och de sa: Aha! Hejdå!

Barnen slutade inte tro på att hon skulle bli bättre, och hon blev bättre. Det är viktigt för henne att tala om sin depression för att hon fick hjälp av andra som berättade om sin.

– Människor som jag såg upp till och betraktade som lyckade kontaktade mig och berättade om hur de själva sett ljuset efter långt mörker.

Hon var sjukskriven i över ett halvår och den tyngsta perioden varade i tre månader.

– Det var månader då jag var övertygad om att jag aldrig skulle ta mig ur det. Jag kunde inte läsa nyhetsartiklar eller se på teve för att jag var så övertygad om att jag aldrig mer skulle kunna jobba som journalist.

Vi ska sluta skämmas

Hon kom på fötter tack vare mediciner och vila. Varje gång hon försökt sluta med depressionsmedicinerna har det lett till återfall. När hon för några år sedan försökte sluta för tredje gången och blev deprimerad igen kunde hon inte ens återgå till den gamla medicinen utan behövde en helt ny cocktail för att komma på fötter igen.

– Det finns en massa tyckare om depressionsmediciner. Varför finns det inte en massa tyckare när det gäller allergimediciner? Eller hjärtmediciner? Det är nu bara så att en del av oss är sådana att vi måste äta de här medicinerna för att klara oss.

Hon har känt sig misslyckad över att äta mediciner, men efter flera återfall har hon insett att hon behöver dem. Hennes huvud håller inte utan dem.

– Vi ska sluta skämmas över den här sjukdomen.

Inte långt efter hennes andra, svåra depression slutade hennes äktenskap plötsligt i skilsmässa.

– Vi hade aldrig talat om skilsmässa. Min man skickade ett mess om att han ville skiljas när jag var hos veterinären med vårt marsvin. Min haka trillade ner. What! Och jag sa: Vi måste prata.

Men när de gick på promenad den kvällen var han orubblig. Han hade bestämt sig och det fanns inget hon kunde göra.

– Jag grät i två dygn och kunde inte sova. På tredje dagen steg jag upp och träffade mina vänner. Min kompis Annika kramade om mig och viskade: Det du ber om, det kommer till dig.

Hon konstaterade att hon behövde en bostad, och följande dag hittade hon den perfekta skilsmässolägenheten ett stenkast från deras familjehem. Skilsmässolivet gick ganska bra tills hon fick höra att hennes man hade en ny kvinna.

– Jag var så besviken på så mycket! Och jag belastade min omgivning med alla mina berättelser om hur besviken jag var. Men lyckligtvis hade jag många fränskilda vänner och vi hade en champagne-terapi-grupp där vi kunde prata öppet, och det hjälpte mig.

Också din dotter Vivi gick igenom en svår depression i tonåren. Har du känt skuld över det?

– Absolut. Jag har känt skuld över att alla mina barn behövt uppleva mig må dåligt. Men jag känner kanske ännu mer skuld för den människa jag var innan jag insjuknade: då var jag bara arg hela tiden. Jag blev mycket trevligare när jag förstod vad det handlade om och lärde mig behärska min ilska.

Hur lärde du dig det?

– Jag lärde mig att inte köra slut på mig. Tidigare tänkte jag: Jag gör det här och det här, och *sen* sätter jag mig ner med en tidning. Jag har lärt mig att jag måste unna mig saker.

När hon är stressad över något sätter hon sig i soffan och äter choklad.

– Jag har lärt mig att se på mig själv som en liten, ömklig varelse, att förstå att jag inte är tuffare än så här. Jag får säga att jag är trött, att jag inte orkar. På ena axeln har jag en djävul som säger: Först måste du göra det här, sen får du sätta dig. På andra axeln har jag en ängel som säger: Vila nu! Du är bra som du är. Du behöver inte prestera.

mig? När är jag färdigt uppfostrad?

Hennes dotter Vivi är likadan.

– Jag märker att folk i min omgivning kan reagera på henne: Herregud vilken högljudd flicka vi har här! Och jag säger: "Kör på! You go, girl!" Hela mitt liv har jag fått höra: "Man behöver inte alltid tala så högt." Jag ser ju att folk undrar om inte Vivi har en volymknapp. Och då ropar jag: "Nä! För vi är sådana här!"

I mörkret behöver man ljusa berättelser

Men den högljudda, spralliga, frispråkiga Heidi har också varit en Heidi som inte kommit upp ur sängen. När hon fick sin första svåra depression började hennes familj tala om att hon i själva verket inte var den första i släkten som mått psykiskt dåligt. Många hade haft panikattacker och depressionssymtom.

– Men ingen gick i väggen med ett sådant brak som jag, ett brak av typen "nu ska vi bestämma tid på eutasiklinik i Schweiz för jag står inte längre ut med mitt huvud".

Då var hon lite på fyrtio. En längre tid hade hon hållit på att bli utbränd. Hon hade panikångest men visste inte att det handlade om

En hundpromenad på morgonen får oftast Heidi Finniläs morgonångest att lättas.

»Hela mitt liv har jag fått höra: Man behöver inte alltid tala så högt.«

Som rikssvensk i Helsingfors har teologen Jonas Gehlin kunnat betrakta finländare från ett utifrånperspektiv. I Finland är arbetsklimatet mer formellt och ledarskapet sakorienterat. Och han har med intresse följt de två ländernas olika linjer under coronapandemin.

TEXT OCH FOTO: **ULRIKA HANSSON**

Svenskt och finskt – vi jobbar på olika sätt

Jonas Gehlin är född och uppvuxen i Småland, men har jobbat största delen av sitt liv i Lunds stift. Han hade inte suktat efter att jobba på den skånska landsbygden.

– En kollega sa till mig: Men Jonas, det där är Sveriges mest sekulariserade bygder. Så jag sa till honom: Då är det väl en poäng med att vi sprider ut oss, säger han och skrattar.

När hans fru, också hon från Sverige och teolog, fick en forskartjänst i Helsingfors, började de planera att bo några år i Finland. Jonas Gehlin var i kontakt med dåvarande biskop Björn Vikström, och så öppnades en möjlighet för Gehlin att jobba i Johannes församling i Helsingfors. Sedan dess har han också hunnit jobba i församlingen i Borgå och i Olaus Petri i Helsingfors. Just nu forskar han i praktisk teologi vid Åbo Akademi, med fokus på Svenska kyrkans kyrkohandbok och frågor som rör eskatologi och evighetshopp.

– Vi visste inte särskilt mycket om Finland innan vi åkte. Här vet man mycket mer om Sverige.

I början kändes det ovant.

– Det var framförallt finska språket som var utmanande, med alla långa ord.

På stan blir det ofta så att han pratar engelska.

– Om jag får generalisera lite så verkar många som bor här ha den bilden av sig själva att de inte kan så bra engelska, medan min bild är att man kan bättre engelska här än i Sverige.

Paret Gehlin har också en dotter i lågstadiet, och han konstaterar att hela familjen trivs väldigt bra med tillvaron i Finland.

– Visst har det varit utmanande, men mindre än vi först trodde.

– Det är svårt att tänka sig in i det, men det har ändå fått mig att fundera: Hur är det att komma som flykting till ett land, utan jobb och utan att kunna språket?

Ledarskap i coronatider

Att flytta är att lära sig mer om vem man själv är och hur man ser på sitt hemland.

– Ofta är det så att vi behöver flytta från en miljö till en annan för att få perspektiv på saker och ting. Vi har väldigt sällan koll på vår samtid, utan oftast kan vi i efterhand se vad som var mest viktigt.

»Vi visste inte särskilt mycket om Finland innan vi åkte.«

Jonas Gehlin tycker det varit mindre utmanande än väntat att bo och jobba i Finland.

Vad har du lärt dig om dig själv tack vare det här miljöombytet?

– Oj, det är en svår fråga. Det kanske jag kommer att bli uppmärksam på när jag kommer tillbaka till Sverige. Jag har blivit påmind om hur rikssvensk jag är, och de här skillnaderna som finns. Jag har fått många upplevelser av att det verkligen finns skillnader.

– Här är till exempel arbetskulturen mer formell än hemma i Sverige. Nu har jag bara arbetserfarenhet från kyrkan här och ganska kort tid, men jag tror mig kunna se en lite annorlunda typ av ledarskap. Det finns en större betoning på chefskapet.

Han tycker att det som exempel varit intressant att följa hur coronapandemin hanterats här och i Sverige.

– Här fanns det en förväntan att regeringen skulle bestämma vad som gällde, man väntade på ett klart besked och när det beskedet kom så vill man vara lojal och följa det för att någon har bestämt så.

I Sverige har det inte varit så. Jonas Gehlin hänvisar till en intervju i Sverige med en epidemiolog.

– Han fick frågan: Varför är det bara rekommendationer i Sverige? Varför är det inte beslut? Då sa den här personen lite spontant: Ja men i Sverige funkar det inte så. Vad personen menade gissade jag var att det inte går att im-

plementera förändring utan man måste låta människor själva känna att de vill göra det här.

I båda länderna finns motreaktioner tror han.
– I Sverige finns det en frustration bland många förstås: Bestäm nu hur vi ska göra! Samtidigt som det här också kan finnas en frustration över att någon annan bestämmer.

Några svar om vem som gjort rätt och fel har vi inte än.

– Det är ingen poäng egentligen med att måla ut att ni gjorde fe eller vi gjorde fel. Det viktigaste nu är fokuset på människan, att så få som möjligt ska bli sjuka och så få som möjligt dö. Sedan får man utvärdera i ett senare skede tänker jag.

Han tror att erfarenheten av krig påverkar Finlands agerande under pandemin.

– Jag tror det finns en större beredskap här. Sverige har kallats fredsskadat, vilket han tycker det ligger något i.

Samtidigt kan det väl vara en bra sak att få vara fredsskadad?

– Det är sant jo, men krig finns ju ändå och hoten finns på nära håll också. Man behöver ha en medvetenhet om det.

Punktligt och sakorienterat

I arbetslivet har han också märkt intressanta olikheter mellan våra besläktade kulturer.

– Och så är det en imponerande punktlighet som man har här. Det är en tydlig skillnad. Säger man att man ska börja ett klockslag så är det det som gäller. Sedan är människor väldigt pålitliga här, det brukar sägas om er som bor i Finland och det kan jag bekräfta.

– Man är mer uppgiftsorienterad här, medan man i Sverige är mer relationsorienterad. När det gäller det kyrkliga så tar det sig uttryck i att vi i Sverige tänker mer i team, vi förankrar beslut på ett lite annorlunda sätt än i Finland. I Sverige finns generellt en större strävan efter konsensus.

Att komma från en lite ledigare arbetskultur till en mer formell har inte orsakat problem.

– Jag har trivts väldigt bra. Det säger kanske också något om mina arbetskamraters gästfrihet och tålamod. Är vi medvetna om att det finns skillnader kan vi välja att förhålla oss till dem också.

Vi kan lära av varandra

Han önskar att Finland och Sverige kunde hitta ett smidigt samarbete när det gäller präster. Många sökande till finskspråkiga prästtjänster i Helsingforsregionen och den ställvisa prästbrist som råder i Sverige kunde kanske kombineras.

– Det hade varit intressant om man kunde få igång ett mer aktivt utbyte mellan Sverige

»I Sverige tänker vi mer i team, vi förankrar beslut på ett lite annorlunda sätt än i Finland.«

och Finland. Det finns i dag på individuell nivå, men jag tror inte det finns någon organisation kring det. I Malmö sökte man för en tid sedan efter en finskspråkig präst med ljus och lycka. Det var inte så lätt att få tag på någon.

Kyrkan har en större plats i samhället här, upplever han.

– Det kan märkas i antalet medlemmar och den procent som döps och konfirmeras, men jag tänker också på kyrkans närvaro i till exempel skolans värld.

Faddrarnas roll har han funderat mycket på, och det är något han kommer att ta med sig tillbaka till Sverige.

– Fadderskapet uppmärksammas mycket mer här. Det finns undersökningar som visar att en del föräldrar tänker på valet av faddrar redan innan barnet är fött.

Många här är oroliga över att kyrkan ska få mindre utrymme.

– Det gäller kanske att hitta samarbetsformer innan det blir stopp så att säga.

– I Sverige pågår en diskussion som handlar om producent- och konsumenttänk och som kan uttryckas i att vi bjuder in, vi välkomnar, vi erbjuder saker och ting, precis som att vi ska marknadsföra någonting. Men tron kan ju inte marknadsföras. Den uttrycks i kärlek, i relationer, i delande, det är ingen handelsvara vi har att presentera.

BRITT-MARI ANDTFOLE

Bland de rätta lösningarna belönades följande med ett bokpris som kommer på posten. Vi gratulerar: **Eva Perman**, Jakobstad, **Marika Vuorinen-Björkman**, Hindhår och **Ancki Forsinius-Mäkelä**, Pargas.

Sänd in din krysslösning senast tisdagen den 23 juni 2020 till: Kyrkpressen, Tölötorggatan 2 vån. 8, 00260 Helsingfors. Märk kuvertet ”Junikrysset”. Du kan också ta en bild av krysset och skicka till layout@kyrkpressen.fi. De tre först öppnade rätta lösningarna belönas med bokpris. Bibelcitaten i krysset är enligt Bibel 2000. Lycka till!

.....

.....

.....

.....

[illegible]

Förbered dig för dina
framtida studier.

Prova något nytt.

Hitta din väg.

VNF.FI

ETTÅRIGA STUDIER

- PERFORM – teater & dans
- CREATE – konst & design
- PSYKOLOGI
- NATUR & MEDICIN
- JURIDISKA PROGRAMMET
- PLUS **NYHET** för dig som
t.ex. vill ta en paus från arbetslivet.

Vi har
också en
TIONDE
KLASS

Läs mer och ansök på www.vnf.fi/studier

Välkommen till Tunaberg!

På vårt seniorhem kan du bo bekvämt och bekymmersfritt med eller utan skräddarsydd service just för dig. Vi har även fräscht möblerade hyresbostäder för kortvarigt boende samt ett mysigt gästrum om dina vänner vill övernatta. Karins kök tillreder läcker husmanskost och vill du unna dig ett glas vin eller en konjak till kaffet så går det bra.

Vår härliga personal är proffsig och vi talar alla svenska.

Välkommen onsdagar kl 14 på kaffe och bulle. Rundvandring och info. Eller ring vår verksamhetsledare Annika von Schantz, tel 040 537 0376.

Framnäsängen 4, Esbo. www.winbergs.fi

Behöver du hjälp med något i ditt hem?

Vi sköter om ditt hus och trädgård

- gräsklippning
- vedarbete
- renovering, byggen
- städning inomhus och utomhus
- handla m.m.
- inredning och målar valfria
motiv på en fondvägg.
- flyttservice och flyttstädning
- försäljning av dödsbo el. likn.

Ring **F:ma A Ekström**
050 589 9741.
Malax

www.enhjalpandehand.fi

Oy Majatalo Box Vårdshuset Ab

- Ekologinen
majatalo
- Kafé ja
kokospalvelut

- Ekologiskt
vårdshus
- Café och
mötestjänster

TERVETULOA!

www.majatalobox.fi

VÄLKOMMEN!

Spjutsundintie 103 Spjutsundsvägen
01190 Box (Sipoo, Sibbo), ☎ 050 592 4255

Kultur för alla på Kimitoön

Sagalunds museum &

Dalsbruks Bruksmuseum

Måndagar stängt 2.6-30.8

Björkboda låsmuseum

Öppnar efter midsommar

Mer info på www.sagalund.fi

02 421738

0407219535

BRUDHÄLL
KÖKAR - HOTELL & RESTAURANG

&
KARLBY GÄSTHAMN

Brudhäll Hotell & Restaurang

- Guidade turer till Grevens ö Källskär -

Upplev Kökar och genuin skärgårdsmiljö

Vi ordnar allt Du önskar

Öppet varje dag sommartid

Grupper året om - ta kontakt direkt med oss
eller din närmaste researrangör!

Brudhäll, Kökar
+358 18 55955

info@brudhall.com
www.brudhall.com

YRKE

Nytt yrke i höst? Du kan fortfarande söka till höstens
utbildningar via den kontinuerliga antagningen!

Hos oss kan du välja mellan flera branscher och
profileringar. Bland annat kan du kombinera dina
studier med din kommande idrottskarriär eller
förbereda dig för högskolestudier.

Sök redan idag!

EN SKOLA - MÅNGA MÖJLIGHETER
www.prakticum.fi

LEDIG TJÄNST

Kyrkslotts svenska församling lediganslår EN DIAKONITJÄNST

Mer information om tjänsten hittas på församlingens hemsida:
www.kyrkslottsforssamlingar.fi
eller på församlingens Facebook-sida.

Vill du bli en av våra

KANTORER

i nya Pedersöre församling?

Vi söker en kontor med yrkeshögskoleexamen.
Annonser finns i sin helhet på www.pedersoreforsamling.fi

STENHUGGERI LEVANDER

- nya gravstenar
- gravering
- borttagning av gravsten
- återmontering av gravsten
- förgyllning/försilvring
- rätning
- slipning

-EN MINNESVÅRD VISAR
VÖRDAD OCH VÄRDIGHET
Rönnebackav. 32 A
00710 Helsingfors
tel.09 387 6284

DIAMANT
SÅGNING
BORRNING

TIMANTTI
SAHAUS
PORAUS

tel/puh 0400 357931 sixten.wester@rswbyggjanst.com

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ
ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS
www.armasborg.fi

Tel 612 9890
Jour 0400 977 000

Vad varje nära anhörig borde veta?

Fritt informationspaket samt kostnadskalkyl hos oss

ESBO BEGRAVNINGSBYRÅ

Esbo centrum | Esboplaten 7
Tel (09) 7002 4828 | info@espoonhautaustoimisto.fi
www.espoonhautaus.fi

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Lärare och präst söker tvåa i Helsingfors. Tel. 0405600830/ Daniel & Erik

Etta i Helsingfors sökes. Skötsam, rökfri, 20-årig kvinna från Ekenäs inleder studier vid Soc & Kom. Tel: 044-351 0707

Rök o spritfri studerande man önskar hyra etta/tvåa i närheten av ÅA i Åbo. Hyra ca 500 e. Tel: 0452322601 /Joakim

Ansvarsfull och rökfri 20-årig pojke söker bostad i västra Helsingfors/Esbo för kommande studier vid Aalto. Intresserad av ettor. Tel: +358415469525 Markus Andersson

Mindre lägenhet sökes i h:fors. Önskar hyra lägenhet i Helsingfors. Är en Skötsam Rökfri man utan husdjur med arbete. Hyra Max 1000€ Tel: 040 481 7401

Vill hyra en tvåa i Södra Helsingfors. Hyra max 800€. Nuvarande lägenhet säljs av ägaren. Tel. 0449863368/Petra

23-årig rök- och djurfri magisterstuderande letar efter en lägenhet i Helsingfors fr.o.m. augusti eller september. Tel:0503062365/Angelica

Skötsam studerande vid Aalto-universitetet söker bostad i Hfors eller Esbo. 0400/650335

DIVERSE

Pålitlig familj önskar hyra sommarbil 15.6-15.9 för stugfärder H:fors-Korpo. Max. 150e/mån. Matias o. Maria, Johannes församling. 0503800639.

UTHYRES

Distans-Arbeitsrum. Konala. 200€/mån. www.studioxhelsinki.fi Lasse Federley 0400-413 622

Trevligt inredda alt egna möbler i enskilda läsbara rum m. gemensamt kök o badr fr 445 i Helsingfors o Vanda. Tel 0403246665

Väl inredd tvåa m stort mötes/matbord för 8, centr Hfors Rödbergen. Logi upp till 4-5 pers. 450 €/3 dygn 650€/7 d. Tel 0403246665

Åt äldre person, 2r+öppet kök+balkong 56m2 i FOLKHÄLSANHUSET i Hagalund/Esbo, med tillsvidare avtal. Genast ledig. Hyra 1.290,-/mån + vatten 20,-/mån/pers. + obligatoriskt service-vederlag till Folkhälsan. Hyresgaranti 2.580,- Tel. 040-7773009/Anita

Uthyses 1 rum med sovalkov + kv 33m2 Inglasad balkong mot väster.Bilplats med el-stolpe.Skolhusgatan 27 Vasa.Ledig 1.6.2020.Ring 0505254502

Etta 20 m2 i Åbo centrum. Hyra 450 e/mån plus vattenavgift 25 e/mån. Ledig 1.6.2020. Tel. 045 2324584 email: blindstr@gmail.com

Tvårummare 44.5 kvadrat Svetsaregatan(Hertonäs-strand). Vardagsrum med välutrustat öppet kök, sovrum, badrum, fönster och balkong mot väster. Källarförråd. Hyra 790 + 18 € vatten/månad. Tel. 050-324 3019/Gunilla.

1 Rum + kök i Hovirinta, centrala St Karins 39,5 m2 inglasad balkong 495/mån + vatten. Ledig genast! tel : 040 7678744

UTHYRES

Ny etta på 28m2 med balkong i nytt hus på Slottsgatan, Åbo. Hyra 620€. 040-7059983

Etta30,5m2 på Tureborgsg. 5 Åbo Hyra 520 eur./mån. + vatten 25 eur./mån+ el Tel. 0405517560

Möblerad trea (110m2) i Åbo, i parhus nära ÅA . Från 1.8 eller 1.9. 850 e/mån, +27670844898, katarina.jungar@gmail.com

Stiftelsen Lillegården erbjuder förmånliga pensionärsbostäder (ettor) i Nordsjö, ej serviceboende. 0505903780 tis-to 9-12.

KÖPES

Önskas köpa sommarstuga med el och bilväg. Max 45 min. körtid från Vasa. tel 0505719428

Din marknadsannons lämnar du enklast in via vårt webbverktyg som finns på www.kyrkpressen.fi. Priset är 4,50€ per rad. För annonser som lämnas in per telefon på nummer 040 831 6614 eller via epost till adressen annons@kyrkpressen.fi tillkommer en service-kostnad på 5€.

Lär dej prata SPANSKA på ett flexibelt sätt som passar just dej!

Alternativen är många, från privatundervisning till ledda självstudier. Jag har egna undervisningsvideor och interaktivt övningsmaterial. Pris enligt studieform. Studiernas startdatum och takt väljer du.

Kontakta mej gärna, vare sig du är ung, vuxen eller senior!
sheila.tackman@gmail.com
tfn: 045 634 3377 www.educreea.fi

Köpes antikviteter

i hela svenska Österbotten

- 1700-1800-tals möbler oberoende av skick
- Arabiaporslener, glasföremål från Berga, Sandnäs o. Grönvik
- Övrigt antikt lösöre, hela dödsbon och privata museér

Kontant betalning
Varorna
avhämtas.

Köp- och försäljning Raul Pohjonen

Idrottsg. 19, Gamlakarleby. Svar på svenska 06-831 3137, 044-913 8284

LOCUS

STOR EFTERFRÅGAN PÅ HYRESLÄGENHETER

1000-tals nöjda kunder kan inte ha fel! Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Visste du att vi också tar emot försäljningsuppdrag. Försäljningen sköter vi alltid finkänsligt och smidigt.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aff [A]
Smedsgatan 13, 00150 Helsingfors

tel. (09) 17 17 44
www.locus.fi

NÅ 80 000 HUSHÅLL I SVENSK-FINLAND MED EN ANNONS!

KP

KYRKPRESEN

BOKNINGAR: 040-1446200
WWW.KYRKPRESEN.FI

OPINION

Skicka insändaren till: Kyrkpressen/opinion, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi. Glöm inte namn, adress och telefonnummer. Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna.

Bibeln

Tala ärligt om kvinnoosynen

Malena Ahlskog ursäktar Bibelns nedsättande texter om kvinnan i 5 Mos 21–22 med att de syftar till att skydda kvinnan. (KP 11/20) Men inte skyddar man kvinnor genom att skuldbelägga och stena våldtäktsoffer! Och inte heller genom att degradera kvinnliga krigsfångar till viljelösa objekt som mannen fritt kan välja partner bland och sedan kassera då han inte mer har lust. Men i sin vilja att försvara Bibeln hittar många kristna långsökta ursäkter till snart sagt vad som helst. Varför inte istället, ärligt och förnuftigt, konstatera att dylika texter är vidriga exempel på förlegad kvinnoosyn?

Ahlskog har rätt i att både mannen och kvinnan skapades till Guds avbild men hon blundar för att 1 Kor 11 slår fast att de inte är Guds avbild lika mycket; mannen är en avbild och avglans av Gud medan kvinnan är på en lägre nivå och endast är en avglans av mannen. Det är en stor skillnad och grunden till att NT gång på gång upprepar att

"Hon borde hålla sig underordnad, tyst och stilla om hon vill följa Bibeln. Men det gör hon inte och det är bra."

kvinnan ska vara underordnad mannen, tyst och stilla, ha blygsamt och återhållsamt uppträdande (1 Tim 2) ha ett stillsamt och miltsinnelag och helst kalla sin man för "herre" (1 Petr 3), lyda sin man lika strängt som Kristus (Ef 5) ha sin man som huvud (1 Kor 11). Och kvinnan ska ägna sig åt moderskap om hon vill bli frälst (1 Tim 2). Det är naturligtvis omöjligt att denna tysta, underordnade och tillbakadragna kvinna som inte ens får ställa frågor vid kristna samlingar (1 Kor 14) skulle få ha beslutande makt i församlingen. I urkyrkan fanns följaktligen inga kvinnor i kyrkans ledning; de följde Bibelns bud och skapelseordningen. Detta var en självklarhet för alla kristna till 1900-talet, men

sedan övergav man Bibeln och började följa jämställdhetsidéer och släppte in kvinnor i kyrkomöte, kyrkofullmäktige och kyrkoråd. Självklart är det kvinnoförtryck att Bibeln förpassar alla kvinnor i alla tider till ett liv i tystnad, stillhet, underordning och återhållsamhet, hur mycket än Ahlskog påstår motsatsen.

Om man följer Bibeln så är det omöjligt att kvinnan, som inte ens får ställa frågor vid småskaliga kristna samlingar, får skriva dogmatiska insändare i tidningar som når tusentals läsare. Ahlskog bryter mot Bibeln då hon skriver insändare, i synnerhet då hon tillrättavisar en man. Hon borde hålla sig underordnad, tyst och stilla om hon vill följa Bibeln. Men det gör hon inte och det är bra. En 2 000 år gammal kvinnoosyn är inte vägledande idag, lika lite som Bibelns bejakande syn på slaveri, barnaga, dödsstraff och polygami. Fast i Bibeln är förstas polygami tillåtet enbart för män, inte för kvinnor.

TRYGVE CEDERBERG, Jakobstad

Tack

Vackra andakter

Jag vill tacka Anette Nyman för hennes fina morgonandakter.

ULLA KÄMPE

PÅ GÅNG i stiftet

Keswickmöten i oktober

Keswickmöten to–lör 1–3 oktober i Frälsningsarméns Templet, Nylandsgatan 40.
Huvudtalare: Olof Edsinger, Sverige.
Tema: Att leva i Jesu efterföljd.

KU:s sommar-dagar firas digitalt

Ett brett program publiceras på KU:s hemsida www.kyrkansungdom.fi lördagen den 6 juni.

För barnen blir det "bibeljumppa" med Krokodilen Kurt, programförtweens med Kung teamet, två sommarprat och en festkväll där vi får ta del av bibelundervisning med Erik Vikström.

Prisvärd övernattning i Vasa!

EC Hostel erbjuder rum för enskilda och grupper. Varje rum har egen toalett med dusch, samt tillgång till ett stort gemensamt kök.

Reser du med en grupp eller behöver du boende för en längre tid? Begär offert!

Priser, bokning och information: logi@efo.fi, tfn +358 40 507 9613

www.efo.fi

EC Hostel

Transport & Budtjänst

Vi har 15 bilar som rullar hela tiden i närregion!

Tag kontakt tfn
044-7966 392
Olav Mård

Mård Transport & Budtjänst

VI HÄMTAR & TRANSPORTERAR

smått och stort åt företagen i neiden

Jakobstad –
Karleby – Vasa

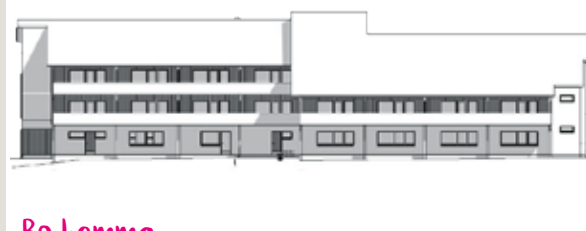
Bostäder att hyra

Folkhälsans seniorbostäder vid Luolavuorivägen 7A, Åbo

Vi erbjuder nu enrummare
1 rum + kv 32,5 m²

Bostäderna på Luolavuorivägen är för dig som vill bo självständigt, men samtidigt ha människor omkring dig.

Vill du veta mera? Gunilla Fröberg 044 788 6312.

Bo hemma
på Folkhälsan

 folkhälsan

KYRKPRESSEN REDAKTIONEN

Redaktionen i Helsingfors
Tölötorggatan 2 B vän. 8
00260 Helsingfors
tfn 040 831 6545
redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A, 68600
Jakobstad
tfn 040 831 3599

Redaktionschef
(ansvarig redaktör)
Nicklas Storbjörk
tfn 040 144 6200

Redaktör Österbotten
Johan Sandberg
tfn 040 831 3599

Redaktör
Emelie Wikblad
tfn 040 831 6836

Redaktör
Christa Mickelsson
040 831 6545

Redaktör
Sofia Torvalds
tfn 040 831 6748

Redaktör
Erika Rönngård
tfn 040 831 6322

Redaktör
Ulrika Hansson
tfn 040 831 6788

Layout
Malin Aho
tfn 040 831 6902

Redaktörer e-post:
förnamn.efternamn@
kyrkpressen.fi

Utgivare:
Fontana Media Ab
Bank: Danske Bank
IBAN: FI34 80001301
158540
BIC: DABAFIHH
Paradbild: Johan Sandberg
Tryck: Botnia Print,
Karleby

ANNONS

Annonsoffo hittar du på:
www.kyrkpressen.fi
Annonssdeadline torsdag klockan 12 veckan före utgivning.
Annonnsförsäljning:
Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
eller 0500 924 528
cjcenter@malax.fi

PRENUMERATIONER

Därför får du Kyrkpressen

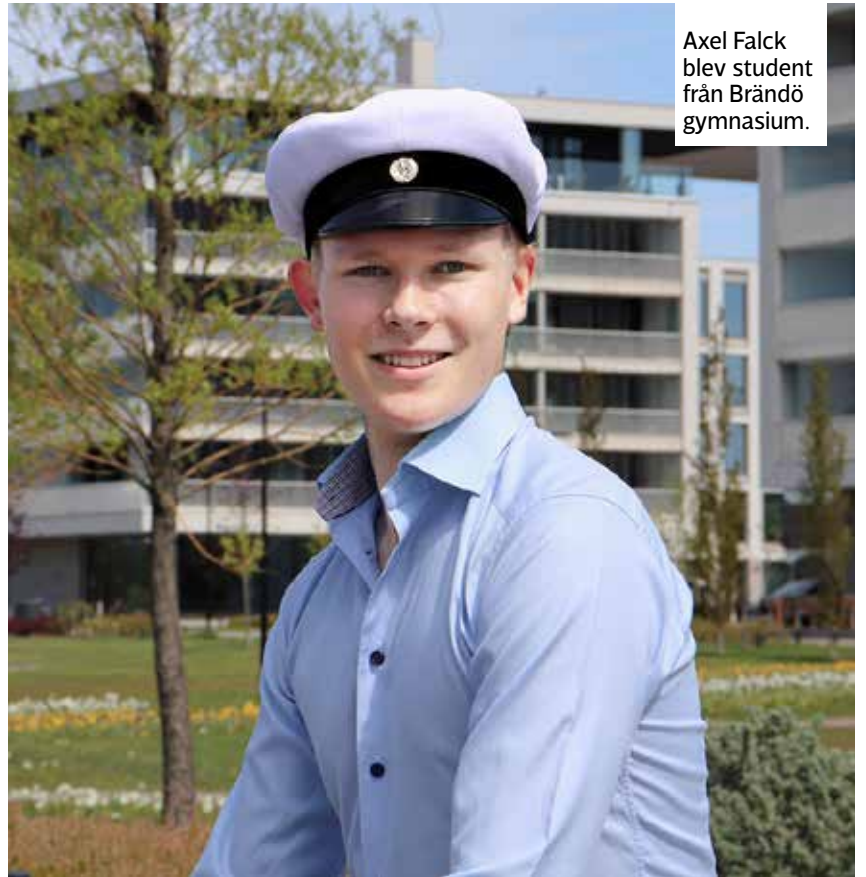
Kyrkpressens adressuppgifter kommer från församlingarna, som för register över sina medlemmar. Adressuppgifterna används enbart för att skicka ut tidningen. Hanteringen av registret sker i enlighet med den europeiska dataskyddsförordningen (GDPR).

Kyrkpressen sänds till alla hem i församlingar som prenumererar på den till sina medlems-hushåll. Den är en hälsning från den församling och kyrka du tillhör. Kontakta din församling för adressändringar eller om du inte vill ha KP. Privata prenumeranter kontaktar Kyrkpressen, prenumeration@kyrkpressen.fi, tfn 040 831 6614
Prenumerationspriser:
Finland & Norden 60 € Utlandet 84 €
ISSN 0356-1275

Karin Westerlund
blev student från
Karis-Billnäs gym-
nasium.

Axel Falck
blev student
från Brändö
gymnasium.

Hur har vårens studenter tagit det att de inte fick fira en ordentlig dimission? Vi pratade med Karin Westerlund från Karis och Axel Falck från Helsingfors.

TEXT: **CHRISTA MICKELSSON**
FOTO: **MATILDA SJÖBLOM**

Stolthet men också sorg

KARIN WESTERLUND, KARIS **Hur känns det att bli student under coronavåren?**

– Det är väldigt blandade känslor. Man kan skämta mycket om det, man kan vara stolt över att bli student med ganska goda studentresultat en sådan vår då det var ganska rörigt. Jag skrev till exempel fyra prov på en vecka! Men jag hade velat uppleva studentdimissionen och alla traditioner. Jag känner mig ledsen och bitter att det inte blir av.

Hur ska du fira att du blir student?

– Det skulle vara lätt att sitta i pyjamas hemma när man inte får ha en vanlig studentfest. Vi firade ändå med familjen – jag avbokade inte min frisör, utan jag var fin den dagen. Jag klädde upp mig lite och hämtade mitt betyg.
– Det ordnas en dimission i augusti på vår skola. I samband med den ska vi ha en riktig studentfest!

Hur har ditt band till församlingen sett ut den här våren?

– Jag har ganska starka band till kyrkan på grund av familjen. Under vå-

ren har jag fått vara med och banda en påskgudstjänst.

Kommer du att sommarjobba? Påverkas ditt jobb av coronapandemin?

– Mina chanser att få jobb påverkas definitivt av coronapandemin. Jag har varit aktiv med att söka jobb. Jag hade tänkt börja jobba genast efter påsken, men sedan stängde allting.

Hur ser din sommar ut?

– Min sommar ser väldigt tom ut för närvarande. Jag hade planerat in en kurs som jag skulle ha gått på. Vi var bjudna på ett bröllop utomlands, men det har blivit uppskjutet.

Hur kommer din höst se ut?

– Det är ännu öppet. Jag hade planerat att ta ett mellanår på en folkhögskola på Färöarna. Jag har släkt där och min faster är rektor på skolan. Om det kommer en andra coronavåg är min plan att börja studera i Finland. Jag har sökt till en linje vid Helsingfors universitet, kandidatprogrammet i kulturforskning.

WAXEL FALCK, HELSINGFORS **Hur känns det att bli student under coronavåren?**

– Det känns jättebra att gymnasiet äntligen är över och att jag avlagt studentexamen. Det känns faktiskt extra bra med tanke på att det var tuffare i år då realproven flyttades och jag måste skriva fyra studentprov inom loppet av en vecka.

Hur ska du fira att du blir student?

– Det är förstås lite konstigt när alla fester skjuts upp och vårfesten i min skola skedde digitalt, på distans.
– Jag har inte haft tid att fira så mycket ännu, eftersom jag förbereder mig för Aalto-universitetets inträdesprov. Lite tårta och kaffe blev det i vår och sedan en större fest i augusti efter en ordentlig studentdimission på skolan.

Hur har ditt band till församlingen sett ut den här våren?

– Jag är med på en hjälpledarutbildning som har gått över till att ske på distans. Det är tråkigt att man måste umgås över internet, men hellre så här än att ställa in hela utbildningen.

– I församlingen jobbar jag som timanställd vaktmästare och coronaviruset har betytt att det naturligtvis inte har funnits några arbetsskift.

Påverkas ditt sommarjobb av coronapandemin?

– Lyckligtvis har mitt huvudsakliga sommarjobb inte påverkats. Jag jobbar på Sandudds begravningsplats. Däremot har två av mina andra deltidsjobb påverkats mycket. Som fotbollsdomare har jag för tillfället inget jobb då alla matcher är inställda och som servitör i cateringbranschen har det inte heller varit något jobb.

Hur ser din sommar ut?

– Den här sommaren blir det tyvärr inte så mycket njutande eftersom jag jobbar hela juni och i juli. Sedan rycker jag in i Dragsvik och påbörjar min militärtjänstgöring. Men andra somrar tycker jag om att vara med vänner, spela golf och njuta av det härliga sommarvädret.

Hur kommer din höst se ut?

– På hösten börjar min militärtjänstgöring.